

தலைவர்கள் இல்லாமல் எம்மால் சமாளிக்க முடியாதா?

அரசுவையின் அரசியல் சூழலையில் பொதுமக்கள்
அபிப்பிராயங்களின் பகுப்பாய்வு

விதர முனசிங்க | மற்றும் ஹேமந்த குமார்

**தலைவர்கள்
இல்லாமல்
எம்மால்
சமாளிக்க
முடியாதா?**

அரசகலையின்
அரசியல்
கூழமைவில்
பொதுமக்கள்
அபிப்பிராயங்களின்
பகுப்பாய்வு

விதூர முனசிங்க | மற்றும் ஹேமந்த குமார

Law & Society Trust

தலைவர்கள் இல்லாமல் எம்மால் சமாளிக்க முடியாதா?

அரகலயவின் அரசியல் சூழமைவில் பொதுமக்கள் அபிப்பிராயங்களின் பகுப்பாய்வு

© சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கை நிதியம் 2023

ISBN : 978-624-5545-19-3

இந்நூலின் உள்ளடக்கங்களை அல்லது அதன் பகுதிகளை வியாபார நோக்கமற்ற குறிக்கோள்களுக்காக பிரதி எடுப்பதற்கு மற்றும் ஆவணம் செய்வதற்கு அதன் வெளியீட்டாளரின் பொருத்தமான அறிமுகத்தின் பின்னர் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுகிறது.

விதூர முனசிங்க
மற்றும் ஹேமந்த குமார

தமிழ் மொழி மூல சரிபார்ப்பு :
வைஸ்ணவி மனோகரன்

வெளியீடு :

Law & Society Trust

03 கின்சி டெரஸ்

கொழும்பு 00800

இலங்கை

தொலைபேசி : +94 (0) 11 268 48 45

தொலைநகல் : +94 (0) 11 268 68 43

இணையம் : www.lstlanka.org

தலைவர்கள் இல்லாமல் எம்மால் சமாளிக்க முடியாதா?

அரகலயவின்¹
அரசியல்
சூழமைவில்
பொதுமக்கள்
அபிப்பிராயங்களின்²
பகுப்பாய்வு

விதூர முனசிங்க | மற்றும் ஹேமந்த குமார்³

தொகுப்பு

சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கை (லோ அன்ட் சொசைட்டி டிரஸ்ட்) நாட்டின் ஆறு பிரதேசங்களில் 2022 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மற்றும் செப்டம்பர் மாதங்களில் நடத்திய நேர்காணல்களின் தொடரினை இந்தக் கட்டுரை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

இரண்டு பிரதான விடயங்கள் தொடர்பாக பொதுமக்கள் அபிப்பிராயத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முயற்சியாகவே இந்த நேர்காணல்கள் நடத்தப்பட்டன:

(01) கோதபாய ராஜபக்ஷவின் இராஜினாமாவினைத் தொடர்ந்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் (UNP) தலைவரான ரனில் விக்கிரமசிங்கவை நிறைவேற்று அதிகாரமிக்க ஜனாதிபதியாக இலங்கை பொதுஜன பெரமுன (SLPP) தேர்வுசெய்தது. இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான⁴ கட்சி அரசியலில் செல்வாக்குச் செலுத்திவரும் இரண்டு பிரதான அரசியல் கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினதும் (UNP) சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினதும் (SLFP) அரசியல் வாய்ப்புக்களில் இந்த மாற்றம் என்ன விளைவினைக் கொண்டிருக்கும்?

(02) அரசியல் கருத்துவேறுபாட்டின் ஆர்ப்பரித்த அலை (அரகலய – போராட்டம்) ஏன் சமூகியாய் ஓய்ந்துபோனது? முன்னாள் அரசு தலைவரான கோதபாய

ராஜபக்ஷவை அகற்றிய பின்னர் உடனடியாக ஏன் ஒரு நிச்சயமற்ற காலப்பகுதி உருவானது?

பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தின் அடிப்படையில், இக்கட்டுரை ஆசிரியர்கள் மூன்று பிரதான கண்டறிதல்களைச் சமர்ப்பிக்கின்றனர்.

1. புதிலளித்தவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள், இரண்டு பிரதான அரசியல் கட்சிகளுக்குமிடையில் (அதாவது UNP மற்றும் SLFP) பெரிய வித்தியாசம் உண்டு என இனிமேலும் நம்பத் தயாராக இருக்கவில்லை. எவ்வாறாயினும், சிங்கள பௌத்தர்கள், கிராமப்புறத்தவர், நகர்ப்புறத்தவர் மற்றும் மேற்கத்தேய எதிர்ப்பாளர்கள் போன்ற SLFP முகாமினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட அடையாள வகைப்படுத்தலுடன் மக்கள் இன்னும் தங்களை அடையாளப்படுத்தி அணிசேர்க்கின்றனர். எதிர்கால அரசியலைத் தீர்மானிப்பதில் இந்த அடையாள வகைப்படுத்தல்கள் தீர்மானகரமான காரணிகளாக இருக்கக்கூடும். என்றாலும், இந்த லேபல்களையும் அக்கறைகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் திறமையினை எந்த அரசியல் கட்சி அல்லது அரசியல் தலைவர் கொண்டிருப்பார்? என்ற விடயம் இக்கட்டத்தில் தெளிவற்றதாகவே உள்ளது.

2. தற்போது நிலவுகின்ற பொருளாதார நிலைமைகளுக்கும் அரசியல் நிலைமைகளுக்கும் கடுமையான எதிர்ப்புகள் வெளிப்படுத்தப்படுவதையும் தாண்டி, தீர்மானம் வகுத்தலுக்கும் அதன் பின்னரான ஆளுகைச் செயன்முறைகளுக்கும் இன்றியமையாத பங்களிப்பினை வழங்குவதில் மக்கள் அக்கறை கொண்டிருக்கவுமில்லை அல்லது அதற்கான தமது ஆற்றலில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கவுமில்லை. தம்மை விட அரசியலில் மெத்தப் படித்த “தலைவர்களின்” கைகளிலேயே அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதே அவர்களின் அபிப்பிராயமாக இருக்கின்றது. நாட்டின் அதிகார அரசியலில் முன்னுதாரணமிக்க மாற்றத்தினை உருவாக்கக்கூடிய ஒரு சக்தியாக “போராட்டத்தினை” (அரசலயவினை) ஏற்றுக்கொள்வதற்கு மக்கள் தயாராக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

3. இலங்கை அரசியலில் அரசியல் அனுசரணை என்பது ஒரு முக்கியமான கூறாக உள்ளது. இரண்டு பிரதான அரசியல் கட்சிகளுக்குமிடையில் அதிகாரம் வழமையாக நகர்த்தப்படுவதற்கு இது இட்டுச்செல்கின்றது. போராட்டத்தின் காரணமாக இது பலவீனமடைந்து மாற்று அரசியல் சக்திகளுக்கான மற்றும் ஏனைய அரசியல் கட்சிகளுக்கான ஒரு தளத்தினை உருவாக்கியுள்ளது போல் தெரிகின்றது. ஆனால் புதிய அரசியல் ஆட்சியின் கீழ் பழைய அரசியல் மையங்கள் அவற்றின் அரசியல் ஆதரவினை மீள்குழுவாக்கி அவற்றினை வலுப்படுத்தி வருகின்றன. இது எதிர்காலத் தேர்தல்களில் தவிர்க்க முடியாத காரணியாக இருக்க முடியும்.

இரண்டு பிரதான கட்சிகளுக்கும் வெளியே தேர்தல்களின் மூலம் அரசியல் அதிகாரத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ள நினைக்கும் எந்தக் குழுவுக்கும் அல்லது கட்சிக்கும் இது பிரதான சவாலாகும். ஆதரவு அரசியலானது மக்களின் கரங்களிலிருந்து அரசியலை அகற்றி அதனை அரசியல் மேட்டுக்குடியினரின் கரங்களுக்கு இட்டுச்சென்றுள்ளது. குடிமை அரசியலில் முனைப்பாக ஈடுபட்டுப் பாராளுமன்ற அரசியலுக்கு அப்பால் அரசியல் அதிகாரத்தினைப் பயன்படுத்துவதற்காக மக்களை வலுவூட்டுவதில் தீவிர கவனம் செலுத்தும் குழுக்களுக்கு இது பெருந் தடையாகும்.

அறிமுகம்

பாராளுமன்றத் தேர்தல்களின் வரலாற்றிலேயே அதிகூடிய எண்ணிக்கையிலான வாக்குகளான 69 இலட்சம்⁵ வாக்குகளைப் பெற்று கோதபாய ராஜபக்ஷ 2019⁶ ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்று அதிகாரமிக்க ஜனாதிபதியாகினார். இதனைத் தொடர்ந்து 2020 இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் சிறிலங்கா பொதுஜன பெரமுன பாராளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையினைப் பெற்றுக்கொண்டது. சில உபாயமார்க்கமிக்க கட்சித் தாவல்களுடன், அரசியலமைப்புக்கான 20 ஆவது திருத்தத்தினை நிறைவேற்றுவதை இயலுமாக்குவதற்கு 2/3 பெரும்பான்மை பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்தத் திருத்தத்துடன் ஜனாதிபதி அவரின் நிறைவேற்று அதிகாரத்தினை மேலும் வலுப்படுத்திக்கொண்டார். இதற்கமைய, அவரும், எண்ணிக்கை ரீதியில் உறுதியான சட்டவாக்கத்தினால் ஆதரவு வழங்கப்பட்ட நிறைவேற்று அதிகாரத்துடன் அவரின் கட்சிச் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட

அரசியலும் 1977 ஆம் ஆண்டு ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனவின் தலைமையிலான அரசாங்கத்தின் நிலையினையே பிரதிபலித்தது. பிரதானமாகச் சிங்கள - பெளத்தர்களால்⁷ ஜனாதிபதியின் வாக்குகள் திடப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், ஜனாதிபதியாக இருந்த இரண்டு வருடங்களினுள்ளேயே கோதபாய ராஜபக்ஷவும் அவரின் அரசாங்கமும் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டு பலத்த எதிர்ப்புக்கு முகங்கொடுத்தன. இந்த எதிர்ப்பினை அவரின் அரசியல் கோட்டைகளான தெற்கின் சிங்களப் பெரும்பான்மைப் பிரதேசங்களில் கூட காண முடிந்தது.

ஜனாதிபதியின் தனிப்பட்ட வாசஸ்தலத்திற்கு மிகவும் அருகில் போராட்டம் நடந்த 2022 மார்ச் 31 ஆம் திகதியின் பின்னர் கொழும்பிலும் புறநகர்ப் பிரதேசங்களிலும் இடம்பெற்ற போராட்டங்கள் வேறு விதமாக மாற்றம் பெற்றன. அதன் பின்னர், போராட்டங்கள் மேலும் வலுப்பெற்றதுடன் அதிகமான மக்கள் ஒற்றுமையுடன் போராட்டத்தில் இணைந்துகொண்டனர். போராட்டம் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாகத் தீவிரம் பெற்று ஏப்ரில் 9 முதல் ஜூலை 22 வரையான காலப்பகுதியில் போராட்டக்காரர்கள் காலி முகத்திடலையும் ஜனாதிபதி செயலகத்தினை அண்டிய பகுதிகளையும் ஆக்கிரமித்து “போராட்டத் தளத்தினை” உருவாக்கினர்.

இக்காலகட்டத்தின் போது நிலவிய பொதுமக்களின் தீவிரமான அழுத்தத்தினால் நிதி அமைச்சரும் பிரதமரும் அமைச்சரவையும் இராஜினாமாச் செய்ய நேரிட்டது. இறுதியில் ஜனாதிபதி செயலகத்தினையும் பிரதமரின் அலுவலகத்தினையும் ஜனாதிபதியின் உத்தியோகபூர்வ வாசஸ்தலத்தினையும் அலரி மாளிகையினையும் (பிரதமரின் உத்தியோகபூர்வ வாசஸ்தலம்) போராட்டக்காரர்கள் முற்றுகையிட்டதைத்தொடர்ந்து ஜனாதிபதியும் இராஜினாமாச் செய்ய நேரிட்டது. 1971 ஆம் ஆண்டிலும் 1987 - 89 காலப்பகுதியிலும் அப்போது ஆட்சியிலிருந்த அரசாங்கங்களை அகற்றும் நோக்கத்துடன் நடந்தேறிய ஆயுதக் கிளர்ச்சிகளுக்கு இது முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது. அரசு கொடுரத்தினையும் அடக்குமுறையினையும் தாங்கமுடியாது இந்த ஆயுதக் கிளர்ச்சிகள் தோல்வியுற்றன.⁸ இந்த ஆயுதக் கிளர்ச்சிகளுக்கும், 2022 ஆம் ஆண்டின் போராட்டத்திற்கும் இடையிலான தெளிவான வித்தியாசம் என்னவெனில் 2022 போராட்டம் அமைதியான மக்கள் எழுச்சி என்பதாகும்.⁹ இருப்பினும் ஆட்சியில் இருந்த ஜனாதிபதியினையும் அவரின் அரசாங்கத்தினையும் கவிழ்ப்பதில் இது வெற்றிகண்டது.

அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகள் மற்றும் பாராளுமன்ற நடைமுறைகள் ஆகியவற்றினைப் பின்பற்றி, கோதபாய ராஜபக்ஷவினால் வழிதாக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி பதவியின் எஞ்சிய பதவிக் காலத்திற்காக ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவரான ரனில் விக்கிரமசிங்கவினை இலங்கை பொதுஜன பெரமுன (தொடர்ந்தும் பாராளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையினைக் கொண்ட கட்சி), ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுத்தது. பாராளுமன்றத்தில் ரனில் விக்கிரமசிங்க ஓர் ஆசனத்தினை மட்டுமே கொண்டிருந்தமையினையும் பொருட்படுத்தாமலேயே அவர்கள் இதனைச் செய்தனர். அரசாங்கத்தினை அமைத்து அதன் அதிகாரத்தினை மீள்புறப் பெற இந்த நடவடிக்கை இலங்கை பொதுஜன பெரமுனவினை இயலுமாக்கியது.

ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்றதும் ரனில் விக்கிரமசிங்க போராட்டத்தினை நசுக்குவதற்குக் கொடிய பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தினைப் பயன்படுத்தியதோடு மாத்திரம் நிற்காது, கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கான சுதந்திரம், ஒன்றுகூடுவதற்கான சுதந்திரம் ஆகியவற்றினை அடக்குவதற்கு ஏனைய பல சட்டங்களையும் பயன்படுத்தினார். நிறைவேற்று அதிகாரம் பொதுமக்களின் போராட்ட பலத்தின் முன் பலவீனமடைந்திருந்த நேரத்தில் போராட்டக்காரர்களுக்கு எதிராக அவர் எடுத்த கடும நடவடிக்கை நினைத்துப் பார்க்க முடியாததாகும். எவ்வாறாயினும், மிகவும் ஆச்சரியமூட்டும் நிகழ்வு போராட்டமாகும். மக்கள் போராட்டத்தினைக் கைவிட்டுவிட்டு அவர்களின் நாளாந்த வாழ்க்கைக்குத் திரும்பிவிட்ட வேகம் திகைக்க வைக்கும் ஒன்றாக உள்ளது. இன்றும் கூட வெவ்வேறு இடங்களில் போராட்டங்களின் பல்வேறு வடிவங்களைப் பல்வேறு மட்டங்களில் காணக்கூடியதாக இருந்தாலும் இவை எவையுமே பொதுமக்கள் பங்கேற்பின் அதே மட்டத்தினைக் கவர்பவையாகவோ அல்லது 2022 ஏப்ரல் - ஜூலை காலப்பகுதியில் நிலவிய தீவிரத்தின் அதே மட்டத்தினை எடுத்துக்காட்டுவையாகவோ இல்லை.

பிரதான அவதானிப்புகள்

கடந்த சில மாதங்களாக இலங்கையில் நடந்தேறிய அரசியல் மாற்றங்களை நோக்குகையில், இரண்டு பிரதான விடயங்களை அவதானிக்க முடியும்:

(1) சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான இலங்கை அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த இரண்டு பிரதான அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையிலான வித்தியாசம் சுருங்கிவிட்டது. 2019 இல் 69 இலட்சம் வாக்காளர்களினால் நிராகரிக்கப்பட்ட நபர் தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற கட்சியினால் ஜனாதிபதியாக ஆக்கப்பட்டுள்ளார். மக்கள் பிரதிநிதிகளின் ஆதரவினைப் பெற்ற கட்சி, அதே மக்களால் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக நிராகரிக்கப்பட்ட தனிநபரை ஜனாதிபதிப் பதவிக்குக் கொண்டுவந்துள்ளது. இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான அரசியல் வரலாற்றில் இது முன்னெப்பொழுதும் இடம்பெற்றிராத ஒரு நகர்வாகும்.

(2) இரண்டே இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு அறுதிப் பெரும்பான்மையுடன் தாமே தெரிவுசெய்த தலைவருக்கும் அவரின் அரசியல் கட்சிக்கும் எதிர்ப்பினைத் தெரிவிப்பதற்காக மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வீதியில் திரண்டனர். பொதுமக்கள் போராட்டத்தின் இந்தத் தீவிர செயன்முறை சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையில் ஒருபோதுமே நிகழ்ந்திராததாகும். தேர்தல் செயன்முறைக்கு அப்பால் மக்கள் தீர்மானகரமான முறையில் முனைப்பான அரசியலில் ஈடுபட்டு உண்மையிலேயே மிக முக்கியமான அரசியல் பதவிகளைப் புரட்டிப் போட்டனர். எவ்வாறாயினும், இந்தச் செயன்முறையும் தீவிரமான போராட்டமும் முடிவடைந்த பின்னர் மக்கள் நேரடியாக அரசியலில் சம்பந்தப்படுவதற்கு பதிலாகத் தேர்தல் காலங்களில் மட்டும் அவர்களின் அரசியல் அதிகாரத்தினைக் காட்டும் விதமாக அவர்கள் தமது வழமையான வாழ்க்கைக்குத் திரும்பிவிட்டனர்.

இலங்கையின் எதிர்கால அரசியலில் இந்த இரண்டு புதிய அனுபவங்களும் எவ்வகையான விளைவுகளை உருவாக்கும் என்பதை ஆராய்வதே எமக்கு முன்பிருக்கும் அடுத்த சவாலாகும். சில மாதங்களே நீடித்த இந்தத் தனித்துவமான நிகழ்வுகள் தொடர்பாகப் பல்வேறு பகுப்பாய்வுகளும் கலந்துரையாடல்களும் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் இந்தக் கலந்துரையாடல்களில் பெரும்பாலானவை சமூகத்தில் பிரபலமான அரசியல் மற்றும் சித்தாந்தக் கொத்தணிகளின் வட்டத்திற்குள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சூழலில், இந்தப் பாரிய அரசியல் நகர்விற்குத் தலைமைதாங்கி, அதில் பங்குபற்றி அதனை அணிதிரட்டியவர்கள் என்ற ரீதியில் இந்த அரசியல்

கூழுமைவினைப் பொதுமக்கள் எவ்வாறு புலனுணர்ச்சிகின்றனர் என்பதில் நாம் அதிக கவனத்தினைச் செலுத்தினோம். வரப்போகும் தேர்தல்களில் இலங்கை அரசியலின் எதிர்காலத்தினை இந்தப் “பொதுமக்களே” தீர்மானிப்பார்கள். இந்த ஆய்வின் போது, பொதுமக்களின் அபிப்பிராயங்கள் மற்றும் புலனுணர்வுகளின் அடிப்படையில் அரசியலின் எதிர்காலப் பாதையினைப் புரிந்துகொண்டு ஊகிப்பதே எமது கவனக் குவிப்பாக இருந்தது.

நேர்காணல் முறையியல்

இந்த நோக்கத்தினை மனதில் கொண்டு, எழுமாறாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட 25 ஆண்களுடனும் 25 பெண்களுடனும் நாம் 2022 ஆகஸ்ட் மற்றும் செப்டம்பர் மாதங்களில் விரிவாகப் பேசினோம். நேர்காணப்பட்ட குழு 22 - 78 வயது வீச்சினைக் கொண்டதாக இருந்ததுடன் விவசாயிகள், மீனவர்கள், நாட்கூலிகள், கூலிவேலை செய்பவர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள், தனியார் துறை ஊழியர்கள் போன்ற பரந்த வகையிலான தொழில்களைப் புரிபவர்களாகவும் அதிர்ஷ்ட இலாப டிக்கட் விற்பவர்கள், ஓய்வூதியவர்கள் (ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், சட்ட அமுலாக்கல் அதிகாரிகள்), சிறு வியாபார உரிமையாளர்கள் போன்ற பல்வேறு மட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்தனர். நேர்காணலில் 45 நிமிடங்கள் முதல் இரண்டரை மணித்தியாலங்கள் வரையில் நேரம் செலவிடப்பட்டது. ஐந்து புவியியல் பிரதேசங்களில் இருந்து குழு தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தது. இதில், நான்கு பிரதேசங்கள் பெரும்பான்மையாகச் சிங்களப் பிரதேசங்களாகவும் 2019 தேர்தல் பிரச்சாரங்களின் போது கோதபாய ராஜபக்ஷவின் கோட்டைகளாகவும் இருந்தவையாகும். அவையாவன:

அம்பாந்தோட்டை மாவட்டம் - இது ராஜபக்ஷ குடும்பத்தின் பாரம்பரிய அதிகாரத் தளமாகும். அம்பாந்தோட்டையில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில், 2019 ஆம் ஆண்டில் கோதபாய ராஜபக்ஷ 66.17 சதவீத¹⁰ வாக்குகளைப் பெற்றதுடன் 2020 பொதுத் தேர்தலில் ஞாநீ கட்சியானது 75.1 சதவீத¹¹ வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொண்டது.

குருணாகல் மாவட்டம் - இந்த மாவட்டத்தில் இருந்து முன்னாள் ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ 2020 பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு அதிகூடிய விருப்பு வாக்குகளை மாவட்டத்தில் இருந்து பெற்றிருந்தார். தேர்தலின் பின்னர்

அவர் பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்த மாவட்டத்தில், 2020 பொதுத் தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் ஞாநீ கட்சியானது 66.9 சதவீத¹² வாக்குகளைப் பெற்றது. 2019 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் கோதபாய ராஜபக்ஷ 66.92 சதவீத¹³ வாக்குகளைப் பெற்றார்.

அநுராதபுரம் மற்றும் பொலனறுவை மாவட்டங்கள் - இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் பெரும்பான்மையானவர்கள் சிங்கள விவசாயிகளாவர். சிங்களம் பேசும் மக்கள் எப்போதெல்லாம் இலக்கு வைக்கப்படுகின்றார்களோ அப்போதெல்லாம் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களின் மீதும் கவனம் குவிக்கப்படும். கோதபாய ராஜபக்ஷவின் முதலாவது அரசியல் பேரணி அநுராதபுரத்தில் நடைபெற்றது.¹⁴ ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் அநுராதபுரத்தில் அமைந்துள்ள நாட்டின் மிகவும் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த ஸ்தூபிகளில் ஒன்றான ருவன்வெலிசாயவிலேயே¹⁵ கோதபாய ராஜபக்ஷ பதவிப் பிரமாணம் செய்துகொண்டார். பௌத்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் இது அளப்பரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். 2019 ஜனாதிபதித் தேர்தலில் இந்த மாவட்டங்களில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் கோதபாய ராஜபக்ஷ 67.95 சதவீதத்தை¹⁶ பெற்றுக்கொண்டார். 2020 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் இவரின் கட்சி 56.97 சதவீதத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டது.

பொலனறுவை மாவட்டம் மைத்திரிபால சிறிசேனவினால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் மாவட்டமாகும். 2015 ஆம் ஆண்டில் இவர் ராஜபக்ஷ ஆட்சியிலிருந்து பிரிந்து சென்று எதிர்க்கட்சியில் இணைந்து ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஆனால் 2020 பொதுத் தேர்தலின் போது இவர் ராஜபக்ஷ குழுவுடன் மீண்டும் இணைந்து SLPP இல் இருந்து போட்டியிட்டார். ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது மாவட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் கோதபாய ராஜபக்ஷ 73.66 சதவீதத்தினைப்¹⁷ பெற்றுக்கொண்டார். 2020 ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் கட்சி 53.01 சதவீதத்தினைப்¹⁸ பெற்றுக்கொண்டது.

இரசாயண உரத்தினைத் தடைசெய்வதென கோதபாய ராஜபக்ஷ சூதியாக எடுத்த முடிவு இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் பரவலாக விமர்சிக்கப்பட்டதுடன் இந்தத் தீர்மானத்தினால் இந்த இரண்டு மாவட்டங்களும்

மிகவும் பாதிக்கப்பட்டன. இந்த மாவட்டங்களைத் தெரிவுசெய்ததில் இதுவும் ஒரு முக்கிய காரணியாகக் கருதப்பட்டது.

கம்பஹா மாவட்டம்: நீர்கொழும்பு தேர்தல் தொகுதி பொதுவாக இப்பிரதேசம் SLFP க்கு பெரிதும் அனுகூலமானதல்ல. இப்பிரதேசம் கத்தோலிக்க மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், 2019 இல் நடத்தப்பட்ட உயிர்த்த ஞாயிறு குண்டுத்தாக்குதலில் இலக்குவைக்கப்பட்ட கடுவாபிட்டியவில் அமைந்துள்ள புனித செபஸ்தியார் கோயில் இந்தத் தேர்தல் தொகுதியிலேயே அமைந்துள்ளது என்பதுடன் தாக்குதலால் இறந்தவர்களும் காயமடைந்தவர்களும் இப்பிரதேசத்தில் செறிந்து காணப்பட்டனர். 2019 மற்றும் 2020 தேர்தல்களின் போது பயன்படுத்தப்பட்ட பிரதான ஈலோகங்களாக உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல்களினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீதி மற்றும் இதற்குப் பொறுப்பானவர்களுக்குத் தண்டனை என்பவை அமைந்திருந்தன. இந்தத் தேர்தல் தொகுதியில் இருந்து அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் இருந்து கோதபாய ராஜபக்ஷ 52.04 சதவீதத்தினை¹⁹ பெற்றுக்கொண்டார். பொதுத் தேர்தலில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் இவரின் கட்சி 38.23 சதவீதத்தினை²⁰ பெற்றுக்கொண்டது.

இந்த நான்கு மாவட்டங்களுக்கு மேலதிகமாக, கொழும்பு மத்தி மற்றும் பொரளை எனும் இரண்டு தேர்தல் தொகுதிகளும் தெரிவுசெய்யப்பட்டன. பாரம்பரியமாக கொழும்பு - மத்தி (ரனில் விக்கிரமசிங்கவின் ஆசனம்²¹) தொகுதியும் பொரளை தொகுதியும் SLFP முகாமுக்கு அரசியல் ரீதியாகப் பலவீனமான தளங்களாகவே இருந்து வருகின்றன. 2019 தேர்தலில் இந்த இரண்டு தேர்தல் தொகுதிகளிலும் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் இருந்து கோதபாய ராஜபக்ஷ முறையே 16.39 சதவீதத்தினையும்²² இனையும் 41.76 சதவீதத்தினையும்²³ பெற்றுக்கொண்டார். பொதுத் தேர்தலின் போது இவரின் கட்சியான SLPP, அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் முறையே 18.93 சதவீதத்தையும்²⁴ 38.67 சதவீதத்தையும்²⁵ பெற்றுக்கொண்டது.

இந்தப் பாரம்பரிய அரசியல் முகாம்கள் இன்னும் உள்ளனவா?

சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையில், பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தின் பிரதான அம்சமாக இரண்டு அரசியல் முகாம்களுக்கிடையில்

மாத்திரம் அதிகாரம் நகர்த்தப்பட்ட விதம் காணப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் இந்த முகாம்கள் UNP இனாலும் லங்கா சமசமாஜ கட்சியுடன் (LSSP) இணைந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினாலும் (CP) பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்பட்டன. பின்னர், UNP மற்றும் SLFP, LSSP மற்றும் CP கூட்டுக்களினால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்பட்டன. இந்த முகாம்கள் சாத்தியமான ஒவ்வொரு விதத்திலும் ஒன்றை விட ஒன்று வித்தியாசமானது என்பதால் மக்கள் தங்களின் அரசியல் தெரிவுகளை மேற்கொள்வதற்காக அவர்கள் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. 1970 பொதுத் தேர்தலில் SLFP, LSSP மற்றும் CP கூட்டான ஐக்கிய முன்னணியினைப் (சமகி பெரமுன) பிரதிநிதித்துவம் செய்த சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனம் பின்வருவனற்றைக் குறிப்பிட்டது:

“அவர் (SWRD பண்டாரநாயக்க) எழுச்சிபெற்று வந்த முதலாளித்துவத்தின் சிறகுகளைத் துண்டிக்கத் தயாராக இருந்தார். முதலாளித்துவத்தின் கொம்புகளைப் பிடித்து அதனைச் சமவுடைமைத் தூணில் கட்டுவதே அவரின் நோக்கமாக இருந்தது. அவர் சிங்கள மொழியின் நாயகன். எம் முன்னோர் தம்முயிர் ஈந்து பாதுகாத்த ஒப்புவமையற்ற பரிசினைக் காக்கக் களத்தில் நின்ற மாமனிதர் அவர். ஏகாதிபத்தியத்தினால் களங்கப்பட்டிருக்கும் மொழியினையும் இ சமயத்தினையும் நாம் காத்து சிறுபான்மையினரின் மொழியினையும் கலாசாரத்தினையும் பாதுகாப்போம்.” (பண்டாரநாயக்க 1970,2)

SLFP இன் தலைமையிலான இந்த அரசியல் முகாம் அனேகமாக எப்போதும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான முகாமாகவும் இடதுசாரி முகாமாகவும் நலன்புரி முகாமாகவும் சிங்கள - பௌத்த முகாமாகவும் கிராமிய வாக்கினைப் பாதுகாக்கும் முகாமாகவும் தேசிய கலாசாரத்தினைப் பாதுகாக்கும் முகாமாகவும் கீழ்த்தட்டு மக்களையும் நடுத்தர வர்க்கத்து மக்களையும் பாதுகாக்கும் முகாமாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.²⁶ UNP தலைமையிலான மற்றைய முகாம் அனேகமாக எப்போதும் முதலாளித்துவத்திற்கு ஆதரவான, தாராளவாதப் பொருளாதார அபிவிருத்தியினை நோக்கிய நடைமுறை ரீதியான அணுகுமுறையினை எடுக்கின்ற மற்றும் மேற்கூலுக்குப் பக்கச்சார்பான (உலகம் செல்லும் திசையில்) ஒரு சக்தியாகவே மக்களுக்குக் காட்டப்பட்டு வருகின்றது. கட்சியின் தலைமைத்துவத்திற்கு அமைவாக, வரலாறு நெடுகிலும்,

கட்சியானது பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்கும் பொருளாதார மறுமலர்ச்சிக்காக வர்த்தக சுதந்திரத்திற்கும் தனிநபர் சுதந்திரத்திற்கும் இன நல்லுறவுக்கும் அர்ப்பணிப்புக் கொண்டுள்ள கட்சியாக இருந்து வருகின்றது²⁷.

SLFP எதனைத் தூக்கிப்பிடித்ததோ அதற்கு அச்சொட்டாக எதிரான ஒன்றாக UNP இணைக் காட்டுவதற்காக UNP க்கு எதிரான சக்திகள் அதனை நகரத்துக் கட்சியாகவும் சிங்களத்திற்கு எதிரான சக்தியாகவும் தொடர்ச்சியாகச் சித்தரித்து வருகின்றன. ஞாபகமில்லாத பண்டாரநாயக்கவே நாட்டின் எதிர்காலத்தினை நாசமாக்கிய சூத்திரதாரி எனவும் அவர் நிர்ணயித்த பாதையினை SLFP வெறுமனே பின்தொடர்ந்தது எனவும் SLFP இன் வழிகாட்டியான SWRD பண்டாரநாயக்க தொடர்பான UNP இன் நிலைப்பாடு காணப்படுகின்றது. SLFP இன் பொருளாதாரக் கொள்கையினையும் அதன் அமுல்படுத்தலையும் UNP விமர்சித்துள்ளது.

“திரு. பண்டாரநாயக்க 1956 இல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர், அவரின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரப் பரிசோதனைகளின் மூலமாக நாட்டினை அதலபாதாளத்திற்கு இழுத்துச்சென்றார். 1970 - 77 காலப்பகுதியில் திருமதி. பண்டாரநாயக்கவின் அரசாங்கம் அதன் தர்க்கரீதியான சேரிடத்திற்காக பண்டாரநாயக்கவின் அழிவுதரும் கொள்கைகளைக் கொண்டுவந்தது.” “1956 இல் இருந்து, இருக்கின்ற இலாபகரமான வியாபாரத்தினைக் கைப்பற்றுவதே அரசாங்கத்திற்கான SLFP இன் கொள்கையாக இருந்தது” (சந்திரபிரேம 1997, 137)

எவ்வாறாயினும், இரண்டு முகாம்களுக்கும் இடையிலான பொருளாதார பேதங்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து 1994 ஆம் ஆண்டில் ஞாபகமில்லாத பொருளாதாரக் கொள்கையினை ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தப் புதிய மாற்றம் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்த ருஜீ இன் தீவிர ஆதரவாளர்களான சீ.ஏ. சந்திரபிரேம போன்றவர்கள், வளர்ச்சியடைந்த ஜனநாயகங்களின் யுகத்தினுள் இலங்கை நுழைந்துள்ளது என்றும் இருகட்சி ஆட்சி முறைமையிலுள்ள ஒரே வித்தியாசம் சித்தாந்தங்களில் உள்ள பாரிய வித்தியாசங்களுக்கு பதிலாக அவர்கள் எவ்வாறு ஆளுகின்றனர் என்பதாகும் என்றும் குறிப்பிட்டனர். அவரை மேற்கோள் காட்டி: “முதலாளித்துவம் மற்றும் சமவுடைமை மீதான கடும்கு சண்டைக்குப் பதிலாக

(Ibid, 124) ஒவ்வொன்றும் எவ்வாறு ஆளப்படுகின்றது என்பது மீதே போராட்டம் உள்ளது. இரண்டு கட்சிகளும் அவற்றின் பொருளாதாரக் கொள்கை தொடர்பாக இணங்கியிருந்தாலும், ஞடுகீ தன்னை வித்தியாசப்படுத்தவே தொடர்ச்சியாக முயற்சி செய்தது. UNP இன் இறுக்கமான திறந்த சந்தைக் கொள்கைகளுக்கு மாறாகத் தமது பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மிகவும் மனித நேயமிக்கவை என SLFP குறிப்பிட்டது.

“போட்டிமிக்க திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு நாம் மனிதநேய அணுகுமுறையினைப் பின்பற்றுவோம் என, நாம் 1994 இல் பிரகடனப்படுத்தினோம். ஒருசிலருக்கு மாறாகப் பலரின் மத்தியிலும் திறந்த பொருளாதாரத்தின் பலபலன்களை விநியோகிப்பதே எமது நோக்காகும். தெட்டத்தெளிவாக இதைக் குறிப்பிடுவதாயின், திறந்த பொருளாதாரத்தின் நன்மைகளும் அணுகூலங்களும் சமூகத்தின் மிகவும் விளிம்பு நிலையிலுள்ளவர்களைச் சென்றடையும்.” (SLFP 2001, 10).

இரண்டு கட்சிகளுமே திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினை அங்கீகரித்த போதிலும், SLFP அதன் பிரதான அரசியல் எதிரியான UNPF இனை விட ஓர் உறுதியான சித்தாந்த ரீதியான வித்தியாசத்தினை 2020 பாராளுமன்றத் தேர்தல் வரை பேணியது. இந்த வித்தியாசத்தினைப் பேணுவதற்கு குணதாச அமரசேகர போன்ற செல்வாக்கு மிக்க சித்தாந்தவாதிகள் பங்களிப்பு நல்கினர். 2011 இல் அவர் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்:

“சேர் பண்டாரநாயக்கவின் வெற்றியானது இலங்கையின் பாரம்பரியத்தினை மீட்டெடுப்பதை நோக்கிய அநகாரிக தர்மபாலவின் பயணத்தின் அடுத்த படியாகவே நோக்கப்பட வேண்டும். அவரின் அகால மரணத்தின் பின்னர், சிங்கள பௌத்த மகிமையினை திருமதி பண்டாரநாயக்க அம்மணியின் மூலம் அடைந்துகொள்வதற்காக மக்கள் அவரின் பின்னால் அணிதிரண்டனர். தனது கலாசாரப் பின்புலத்தின் காரணமாகத் தனது வகிபாத்திரம் பற்றிப் பிரக்ஞை கொண்டிருந்த அவர், இந்த இலக்கினை அடைவதற்காக மாக்கியவாதிகளின் உதவியினைப் பெற்றுக்கொண்டார். தனது 17 வருட நீண்ட நெடிய ஆட்சியின் போது ஜே.ஆர். ஜெயவர்தன சிங்கள

பொளத்த பாரம்பரியத்தினை அழித்து, தேசிய பாரம்பரியத்தினையும் மனிதநேய விழுமியங்களையும் புரிந்துகொள்வதற்கு பதிலாக உண்பதையும் குடிப்பதையும் பற்றி மட்டுமே கவலைப்பட்ட ஓர் இழிந்த தலைமுறையினை உருவாக்கினார். தெற்கில் இருந்து வரும் ஒரு தலைவரினால் தேசிய பாரம்பரியத்தினை மீட்டெடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் மக்கள் 2005 ஆம் ஆண்டு மஹிந்த ராஜபக்ஷவினைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். மன்னன் ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் பின்னர் நாட்டினை ஒன்றுபடுத்திய ஒருவராக அவரை அடையாளப்படுத்தியமை தவறானதல்ல.” (அமரசேகர 2011, 17-18).

2019 ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது இந்த இரண்டு முகாம்களுக்கும் இடையிலான வித்தியாசம் நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டது. 2015 - 2019 காலப்பகுதியில் ரணில் விக்கிரமசிங்க பிரதமராக இருக்க ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அக்காலகட்டத்தில் அரசாங்கத்தினை நடத்தியமை, SLPP (SLF[®] முகாம்) தலைமையிலான கூட்டணி UNP க்கு எதிரான ஒரு பிரதானமான சக்தியினை உருவாக்குவதற்கு அனுமதித்தது²⁸. உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதல்களின் சூழ்நிலையில் தேசிய பாதுகாப்பினைப் பாதுகாக்கத் தவறியமை, சிங்கள - பொளத்தர்களைப் புறக்கணித்தமை மற்றும் தேசியவாதத்தினைப் புறக்கணித்தமை என்பன ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு எதிரான SLFP முகாமின் வழமையான விமர்சனங்களாக மீண்டும் தலைதூக்கியதுடன் ரணில் விக்கிரமசிங்க தோல்வியுற்ற தலைவராக மீண்டும் ஒரு தடவை சித்தரிக்கப்பட்டார். ரணில் விக்கிரமசிங்கவையும் அவரின் அரசியல் முன்னணியினையும் தோற்கடித்து கோதபாய ராஜபக்ஷவும் அவரின் SLFP (SLPP) அரசியல் முகாமும் மிகப் பெரிய வெற்றியினைப் பெறுவதை இந்தப் பின்புலம் இயலுமாக்கியது.

ஆனால் வெறும் இரண்டே வருடங்களினுள், எந்தத் தனிநபரை SLPP மிகக் கடுமையாக விமர்சித்ததோ, மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட அத்தனிநபரான ரணில் விக்கிரமசிங்கவைப் பொதுமக்களின் போராட்டங்களின் காரணமாக ஜனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்தது. அதன் பின்னர், ரணிலின் தலைமையிலான அரசாங்கத்தினை அமைப்பதற்குக் கட்சி ஆதரவு வழங்கியது. இப்போது இந்த இரண்டு எதிரெதிர் முகாம்களும் சகவாழ்வு வாழ்கின்றன. இந்த இரண்டு

கட்சிகளும் உருவாக்கிய பிரிவுகளின் அடிப்படையில் வாக்களித்துத் தம்மை ஒழுங்கமைத்த மக்கள் எவ்வாறு இந்தப் புதிய மாற்றத்தினைப் புலனுணர்வர்? இலங்கை அரசியலில் இந்த இரண்டு முகாம்களினாலும் பரப்பப்பட்ட சர்ச்சைக்குரிய சித்தாந்தங்களின் எதிர்காலம் என்ன?

பதிலளித்தவர்கள் 50 பேர் அடங்கிய எமது மாதிரியில் பதிலளித்த 10 பேர் குறிப்பிடுகையில், தற்போதைய சூழமைவில் இந்த இரண்டு அரசியல் முகாம்களும் சகவாழ்வு நடத்தினாலும் அவற்றுக்கு இடையில் தெளிவான வித்தியாசம் இருப்பதாகத் தாம் இன்னும் நம்புவதாகக் கூறினர். எதிர்காலத்தில் தாம் ஒன்றில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு (மற்றும் ரனில் விக்கிரமசிங்க) அல்லது SLPP க்கு வாக்களிப்பதில் உறுதியாக இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டனர். இரண்டு குழுக்களுக்கும் இடையிலான அவர்களின் வேறுபடுத்தல் மேலே கலந்துரையாடிய விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது, அதாவது, இரண்டு முகாம்களும் தம்மை எவ்வாறு வரலாற்று ரீதியாக அடையாளப்படுத்தி வகைப்படுத்தியுள்ளன என்பதாகும்.

UNP இற்குச் சார்பாகப் பேசியவர்கள் பொருளாதாரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்சிகளுக்கு இடையிலான பிரதான வித்தியாசத்தினை அடையாளப்படுத்தினர். UNP இன் ஆதரவாளரான அநுராதபுர விவசாயி ஒருவர் கூறுகையில், வரலாறு நெடுகிலும், நாட்டில் ஏதோ ஒரு வகையில் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான நிலைமைகள் UNP ஆட்சியின் போது மாத்திரமே இருந்திருக்கின்றன எனக் குறிப்பிட்டார். இவரின் கருத்துப்படி, பொருளாதார அபிவிருத்தியினை மறுதலையாக்குவதற்கு SLFP இனவாதத்தினையும் பௌத்த தீவிரவாதத்தினையும் பயன்படுத்துகின்றது. ஒவ்வொரு தடவையும் SLFP பொருளாதாரத்தினைச் சீர்குலைக்கையில், மக்கள் பின்னர் UNP அரசாங்கங்களையே தெரிவுசெய்கின்றனர் என அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார். ஆனால், SLFP அதிகாரத்தினை மீண்டும் அடைவதற்காக அதன் தந்திரங்களைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்திவருகின்றமை, நிலைபேறான பொருளாதார அபிவிருத்தியினை UNP அடைவதைச் சாத்தியமற்றதாக்குகின்றது.²⁹

வனாத்தமுல்லையைச் சேர்ந்த UNP ஆதரவாளரான ஒரு பெண் குறிப்பிடுகையில், UNP அரசாங்கங்களில் சகலரும் பொருளாதார நலன்களைப்

பெறுகின்றனர் ஆனால் SLFP அரசாங்கத்தில் அதன் ஆதரவாளர்கள் மாத்திரமே ஏதாவது உதவியினைப் பெறுகின்றனர் எனத் தெரிவித்தார்.³⁰ இரண்டு கட்சிகளும் ஒரே விதமான பொருளாதாரச் சித்தாந்தங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் அதன் அமுல்படுத்தலில் கணிசமான வித்தியாசம் உண்டு என அவர் நம்புகின்றார்.

ரனில் விக்ரமசிங்க பிரதமராக இருந்த 2015 - 2019 நல்லாட்சி அரசாங்கம் எடுத்த தொலைநோக்கற்ற பொருளாதாரத் தீர்மானங்களே தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடிக்குக் காரணமாகும் என வித்தியாசப்படும் அபிப்பிராயத்தினைக் குருணாகலைச் சேர்ந்த நபர் ஒருவர் வெளியிட்டார்.³¹ UNP இன் பொருளாதார முகாமைத்துவம் பற்றி மேலும் கருத்துத் தெரிவித்த அம்பாந்தோட்டையின் சூரியவெவவைச் சேர்ந்த சிறு வியாபர உரிமையாளர் ஒருவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: கிராமிய உட்கட்டமைப்பினை முன்னேற்றுவதற்கு எந்த UNP அரசாங்கமும் வேலை செய்யவில்லை. அவை பாரிய அளவிலான வியாபாரங்களிலேயே கவனம் குவித்தன. மாறாக, வீதிகளையும் மதகுகளையும் நிர்மாணித்துச் சராசரிக் கிராமத்தவர்களை SLFP அரசாங்கம் எப்போதும் கவனித்து வருகின்றது.³²

இருந்தபோதிலும், SLFP இனை ஆதரித்து UNP இனை எதிர்த்த பலரின் அவ்வாறான நிலைப்பாட்டுக்குப் பொருளாதாரப் புலனுணர்வுகள் காரணமாக இருக்கவில்லை. தற்போதுள்ள கூட்டமைப்பினை அவர்கள் நிலவுகின்ற அரசியல் ஸ்திரமின்மைக்கான ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடாகவே நோக்குகின்றனரே அன்றி ஒரு நீண்ட கால உடன்படிக்கையாக நோக்கவில்லை.

“UNP என்பது ரனில் அல்ல. அவருக்குப் பின்னால் ஏகாதிபத்தியச் சார்புச் சக்தி உள்ளது. அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினை மட்டுமே பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். இலங்கையர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் SLPP இற்காக வாக்களித்தனர். UNP இற்கு மத்திய வகுப்பும் மேல் வகுப்பும் ஆதரவளிக்கின்றனர். இந்த இரண்டு கட்சிகளும் தலைமைத்துவ மட்டத்தில் ஒன்று சேரலாம். ஆனால் கீழ் மட்டத்தில் ஒன்றுசேர்வதை நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. இவை இரண்டு வகுப்புக்கள். செல்வந்தர் மற்றும் வறியவர்.³³

இரண்டு முகாம்களுக்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தினை மீள வலியுறுத்தி, பொருளாதாரம் தொடர்பாக ரனில் விக்கிரமசிங்கவினால் அண்மைக் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் தற்காலிகமானவை என்றும் இரண்டு முகாம்களுக்கும் இடையிலான வித்தியாசங்கள் நீண்ட காலத்தில் மீண்டும் தலைதாக்கும் என்றும் UNP இற்கு எதிரான குழு உணர்கின்றது.³⁴

எவ்வாறாயினும், இரண்டு அரசியல் முகாம்களுக்கும் இடையிலான பாரம்பரிய வித்தியாசங்கள் இப்போது இல்லை என பதிலளித்தவர்களில் 4/5 நம்புகின்றனர். இந்த முகாம்களின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கு இடையில் இவர்கள் எந்த வித்தியாசத்தினையும் காணவில்லை என்பதுடன், ஞாஞ்சீ தம்மை உள்நாட்டுக் கலாசாரத்தினதும் தேசியவாதத்தினதும் சிங்கள - பௌத்த அடையாளத்தினதும் பாரம்பரியத்தினதும் பிரதிநிதிகளாக முன்வைப்பதிலுள்ள உண்மைத்தன்மையினையும் இவர்கள் சந்தேகிக்கின்றனர்.

“ரனிலிடம் ஏகாதிபத்தியவாதச் சிந்தனை இருக்கின்றது. வெற்றினை இல்லாவிட்டால் சூவிங்கம் சாப்பிடுங்கள் என அவர் எம்மிடம் ஒரு தடவை கூறியிருக்கின்றன்றார். நாம் குளங்களை நிரப்பிக் கட்டிடங்களைக் கட்டவேண்டும் என அவர் ஆலோசனை முன்வைத்தார். மறுபுறத்திலுள்ள தலைவர்கள் இவற்றினைத் தமது நன்மைக்காகப் பயன்படுத்தி தேசியப் பெருமையினதும் பாரம்பரியத்தினதும் மீட்பர்களாகப் பாசாங்கு செய்கின்றனர். நீங்கள் உண்மையாகவே இதை நோக்கினால், ஜே ஆரை விடவும் ரனிலை விடவும் இவர்களே மக்களைத் தவறாக வழிநடத்துகின்றனர். குறைந்தபட்சம் UNP அதன் நிலைப்பாடு என்ன என்பது தொடர்பாக வெளிப்படையாக உள்ளது. இவர்கள் தங்களது கதைகளுக்கு ஆதரவு பெறுவதற்காக அனைத்தையும் திரிப்புடுத்துகின்றனர். வயிற்றுப் பிரச்சினையினையும் பசிப் பிரச்சினையினையும் UNP தீர்க்கையில் SLFP தேசியவாதத்தின் மூலமும் சமயத்தின் மூலமும் மக்களின் இதயங்களதும் மனங்களதும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கின்றது.³⁵

கடுமையான விமர்சகர் ஒருவர் இந்தக் கட்சிகளுக்கிடையில் அவற்றின் பெயர்களைத் தவிர வேறு எந்த வித்தியாசமும் இல்லை என நினைக்கின்றார்.

“இவர்கள் இருவரும் எம்மை அழித்து அவர்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்கின்றனர். எல்லா பஸ்சும் ஒன்றுதான். காலத்திற்குக் காலம் சாரதிதான் மாறுகின்றார். அவ்வளவுதான். பண்டாரநாயக்க யுஎன்பியை விட்டு விலகியதற்குக் காரணம் அவர் எம்மில் கொண்டிருந்த கரிசனையல்ல. மாறாக, டி எஸ் அவருக்கு பதிலாகத் தனது மகனைப் பிரதமராக ஆக்க முயற்சிப்பதை அவர் கண்டதாலேயே ஆகும்³⁶.

“இது சீட்டு விளையாட்டு. ஒவ்வொரு குழுவும் சீட்டுக் கட்டைக் கலைக்கின்றது. யாரும் புதிய காட்களைச் சேர்ப்பதுமில்லை அல்லது எவற்றையும் அகற்றுவதுமில்லை. நாங்கள் படம் பார்ப்பது போல் வெறுமனே இதை வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.³⁷

கட்சிகளுக்கிடையில் வித்தியாசங்கள் இல்லை எனப் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டாலும், SLFP இன் சித்தாந்தத்தினையே அதிகமானவர்கள் விரும்புகின்றனர். அவர்களின் கருத்துப்படி, இது நாம் அரசியலில் பரிசீலிக்க வேண்டிய ஒன்று. SLFP உடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட சித்தாந்தம் அவர்களால் இப்போது பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படுவதில்லை என்பதே இவர்களின் கரிசனையாக உள்ளது. உதாரணமாக, ஓர் இளம் பெண் குறிப்பிடுகையில், தான் கோதபாய - மஹிந்த கூட்டுக்கு வாக்களித்த போது SLPP சிங்கள - பௌத்தத்திற்கு முன்னுரிமையளித்து முஸ்லிம்களின் சக்தியினைக் குறைக்கும் என அதிக எதிர்பார்ப்புக் கொண்டிருந்ததாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால், அந்த அரசாங்கம் அதன் வாக்குறுதியினை நிறைவேற்றவில்லை. சிவனொளிபாத மலையின் காவல் கடவுள் எனத் தான் நினைக்கும் சமன சமன் போல் கோதபாய ராஜபக்ஷ வின் புகைப்படங்களைத் தனது முகப்புத்தகத்தின் சுயவிபரப் படமாகப் (Profile picture) போட்டிருந்த நாட்களைத் திரும்பிப் பார்க்கையில் தான் இப்போது வெட்கப்படுவதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.³⁸

SLFP இன் கிராமிய நாட்டம் தொடர்பாக மக்கள் பேசிய போதும் இதே போன்ற கருத்துக்கள் வெளிவந்தன.

“மஹிந்த ஐயா அவர் பிறந்த கிராமத்தினைக் கொழும்பைப் போல அபிவிருத்தி செய்து மக்களின் வாழ்வினைச் சிறப்பானதாகக்

விரும்பினார். கிராமத்து மக்கள் அவர்களின் வாழ்வினைப் பற்றி அக்கறை கொண்டுள்ளனர். நகரத்து மக்கள் கிராமத்து மக்களை விட உணர்வற்றவர்கள் எனப் பொதுவாகக் கூறப்படுகின்றது. அது உண்மையென்றே நான் நினைக்கின்றேன். ரணிலைப் பாருங்கள் - அவரிடம் பச்சாதாபம் கிடையாது.³⁹

மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆரம்பத்தில் இந்த நிலைபாட்டினையே பிரதிநிதித்துவம் செய்தார் என பதிலளித்த பலரும் நினைத்தனர். ஆனால் அவர் பின்னாட்களில் பாதை தவறிவிட்டார். இதுவே கோதபாயவுக்கும் நடந்தது என வேறு சிலர் நினைத்தனர். SLFP இடம் இருந்து வருகின்ற மேற்கத்தேயச் சதித்திட்டக் கோட்பாடுகள் பற்றிய கூற்றுரைகள் முற்றுமுடிவதும் தவறானதாக இருக்க முடியாது என அவர்கள் நினைக்கின்றனர். அவர்களைப் பொறுத்த அளவில் SLFP இச்சதித்திட்டத்திற்கு இரையாகிவிட்டது.

“பசிலிடமும் கோதாவிடமும் அவர்களின் சகோதரருக்கு நாட்டில் மதிப்பு உண்டு என மேற்குலகம் கூறியிருக்க வேண்டும். அதனைப் பயன்படுத்தி ஆட்சிக் கட்டிலேறி நாட்டை அழியுங்கள்.”⁴⁰

பாரம்பரியச் சித்தாந்தங்களை SLFP இப்போது பிரதிநிதித்துவம் செய்வதில்லை எனப் பெரும்பான்மையானவர்கள் நம்பினாலும் கூட, SLFP இன் பாராம்பரியச் சித்தாந்தங்கள் சராசரி வாக்காளர்களின் மத்தியில் இன்னும் உறுதியான அத்திவாரத்தினைக் கொண்டுள்ளன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்வது பொருத்தமானதாகும். இவ்வாறான கோட்பாடுகளை உள்ளடக்குவதற்கான அருகதை மஹிந்த ராஜபக்ஷவுக்கும் அவரின் குடும்பத்துக்கும் அல்லது SLFP க்கும் இனிமேலும் இல்லை. ஆனால் இந்தக் கருத்துக்கள் பொருத்தமானவை என்றும் வலிதானவை என்றும் மக்கள் இன்னும் கருதுகின்ற காரணத்தினால், தான் அக்கோட்பாடுகளை நேர்மையாகப் பிரதிபலிப்பதாக அரசியல் பரப்பில் மக்களை ஒருவர் உணரச் செய்வதற்கான தளம் இன்னும் திறந்தே இருக்கின்றது. இந்தக் கருத்துக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதற்கான வாய்ப்பு இனிமேலும் பாரம்பரிய அரசியல் முகாம்களிடம் குறிப்பாக SLFP இனை வைத்திருப்பவர்களிடம் இல்லை என்ற போதிலும், இவை தொடர்ந்தும் இலங்கை சமூகத்தில் கணிசமான அதிகாரத்தினைக் கொண்டிருக்கின்றன.

“நாட்டை நேசிக்கின்ற மற்றும் நாட்டுக்குத் தன்னால் நல்லது செய்ய முடியும் என மக்களுக்கு உணர்த்தக்கூடிய மேலும் மக்களின் இதயங்களைத் திருப்திப்படுத்தக்கூடிய ஒருவர் போட்டியிட்டால் அவருக்கு உண்மையான வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ஆனால் அவர் அல்லது அவர்கள் இந்த இரண்டு கட்சிகளில் இருந்தும் வரக்கூடாது. அவர்கள் வித்தியாசமான கட்சியில் இருந்து வரவேண்டும் அல்லது சுயாதீனமாகப் போட்டியிட வேண்டும்.”⁴¹

போர்ட்ட அரசியலுக்கு அப்பால் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கு மக்கள் ஏன் தயங்குகின்றனர்?

நேர்காணல்களில் நாம் ஆராய்ந்த இரண்டாவது பரப்பு அரசியல் குழப்பச் சூழமைவில் கருத்து வேறுபாட்டின் உறுதியான அலைகள் தணிந்து ரனில் விக்கிரமசிங்க அதிகாரத்திற்கு வருவதை இயலுமாக்கி அதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற அடக்குமுறையினை இயலுமாக்கிய காரணங்களாகும். என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி ஆழமாகச் சிந்தித்து தற்போது நிலவும் நிலை பற்றிய தமது அபிப்பிராயத்தினை வெளிப்படுத்துமாறு பதிலளித்தவர்கள் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டனர்.

50 பங்குபற்றுனர்களில், 5 பேர் மட்டுமே போரட்டத்திற்குக் கடும எதிர்ப்பை வெளியிட்டனர். போரட்டக்காரர்கள் வகித்த வகிபாத்திரம் இன்றியமையாதது, நியாயமானது எனக் குறிப்பிட்ட அதீத பெரும்பான்மையினர் அதனை மிக நேர்த்தியான ஒரு நடவடிக்கை என வகைப்படுத்தினர். இவர்களில் சிலர் காலி முகத்திடல் போராட்டத் தளத்திற்குக் குறைந்தது ஒரு தடவையாவது சென்றுள்ளனர் மேலும் ஒரு தடவைக்கு மேலும் கூடச் சென்றுள்ளனர். தனிநபர் ஒருவர் பிராந்தியப் போராட்டத் தளத்தில் பல வாரங்கள் முனைப்பாகப் பங்குபற்றி போராட்டத்திற்கு ஆதரவு வழங்கியிருக்கின்றார். ஆனால் போராட்டத்தின் வகிபாத்திரம் பற்றிய இவர்களின் அபிப்பிராயம் வெவ்வேறானவையாகக் காணப்பட்டன.

பதிலளித்தவர்களில் சிலர் யுஎன்பிக்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். குறிப்பாக ரனில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு ஆதரவு தெரிவித்ததுடன் (இவர்கள் அனைவரும் ஆண்கள் மற்றும் இவர்களில் ஒருவர் தனது குடும்பத்துடன் கோடாகோகமவில்

ஓரிரவைக் கழித்துள்ளார்). இளைஞர்களின் போராட்டத்திற்கு நியாயமான காரணங்கள் உள்ளன என்பதை ஏற்றுக்கொண்டனர். என்றாலும் போரட்டம் இறுதியில் அரசியல்மயமாக்கப்பட்டு அரசியல் கட்சிகளின் தேவைகளை நிறைவேற்றத் தொடங்கியது எனக் குறிப்பிட்டனர்.⁴² இளைஞர்கள் போராட்டத்திற்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டதைப் பற்றியும் பொருளாதார நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கோ அல்லது வெளிநாட்டு உறவுகளை மேம்படுத்துவதற்கோ அல்லது நாட்டினுள் அதிக டொலர்களைக் கொண்டுவருவதற்கோ தேவையான இராஜதந்திர அறிவு அவர்களுக்கு இல்லை என்பது பற்றித் தொடர்ச்சியாகப் பேசினர். இவர்களின் கருத்துப்படி, இந்தப் பணிக்கு ரனில் விக்கிரமசிங்கவையும் அவரின் நெருக்கமான சகாக்களையும் தவிர பொருத்தமான சிறந்த நபர் இல்லை.⁴³ அவர்கள் போராட்டக்காரர்களுக்கு எதிராகக் குரோதம் கொண்டிருப்பதாகவே தெரிகின்றது. போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் போராட்டத்திற்குத் தமிழ் புலம்பெயர் சமூகமும் மேற்கு நாடுகளும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் நிதியளித்தன என்றும் அவர்களின் நிகழ்ச்சிநிரலைப் பின்பற்றுவதற்காக இளைஞர்கள் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டனர் என்றும் இவர்களில் பலர் நம்பினர்.⁴⁴

போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்காத சிலர் SLPP ஆதரவாளர்களின் மத்தியில் இருந்தனர். மஹிந்த ராஜபக்ஷவுக்கு ஆதரவு தெரிவிப்பதற்காக மே 9 ஆம் திகதி அலரி மாளிகைக்குச் சென்ற பெண் ஒருவர் தான் காலி முகத்திடலில் போராட்டக்காரர்களைத் தாக்கிய குழுவின் சேரவில்லை எனக் குறிப்பிட்டார். ரனில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு ஆதரவாகப் பேசியவர்களைப் போன்று இவர்கள் அதே மட்டத்தில் போராட்டக்காரர்கள் மீது வெறுப்பினையோ அல்லது அதிருப்தியினையோ காட்டவில்லை என்பதுடன் பொதுமக்கள் மத்தியிலான விழிப்புணர்வுக்குப் போதிய காரணங்கள் இருந்தன என்பதை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆனால் அதற்கு அப்பால் ஆளுகையில் இடையீடு செய்யுமளவுக்குப் போராட்டத்திற்கு முதிர்ச்சி உண்டு என இவர்கள் நம்பவில்லை.⁴⁵ எது எவ்வாறிருப்பினும், போராட்டமானது தமிழ்ப் புலம்பெயர் சமூகத்தினதும் வெளிநாட்டுச் சதித் திட்டங்களினதும் என்ஜிஓ நிகழ்ச்சிநிரலினதும் பலியாளாக மாறியது என்ற கருத்தினையே பலரும் கொண்டிருந்தனர்.⁴⁶

பங்குபற்றினர்களில் 4/5 பேர் இரண்டு அரசியல் முகாம் தொடர்பாகவும் விமர்சனக் கண்ணோட்டம் கொண்டிருந்ததுடன் போராட்டத்தினைப் பாராட்டத்

தவறவில்லை. கணிசமான எண்ணிக்கையானவர்கள் ரனில் விக்கிரமசிங்க பற்றிய தமது கடுமையான அதிருப்தியினை வெளியிட்டனர். ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தினை எதிர்ப்பதாயின் அதற்கு இன்னும் காலம் தேவைப்படலாம் என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். அவர்கள் பகிரந்துகொண்ட கருத்துக்கள் சிக்கலானவையும் பல்வகைமையானவையுமாகும். அவர்களில் அதிகமானவர்கள் போராட்டத்திற்கான தலைமைத்துவத்தை எடுத்தவர்கள் எனப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களை அடையாளப்படுத்தினர். ஆனால் வெகு சொற்பமானவர்களைத்தவிர, அவர்கள் ஒருபோதுமே அனைத்து பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒன்றியம் (IUSF) என்ற பெயரினைக் கேள்விப்பட்டதில்லை அல்லது ஒன்றியத்தினைக் குறிக்கப் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் 'அந்தரே' என்ற பெயரைக் கூடக் கேள்விப்பட்டதில்லை.

“பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்தானே போராட்டத்தினை முன்னின்று நடத்தினார்கள்? அவர்கள் எமக்காகவே அதைச் செய்தார்கள். ஆனால் எம்மால் அதில் பங்கெடுக்கக் கூட முடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் நம் அனைவருக்காகவுமே அதைச் செய்தார்கள் என்பதை நாமறிவோம்.”⁴⁷

போராட்டத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் ஈடுபாட்டினை அவர்கள் மெச்சவில்லை. எவ்வாறாயினும், மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் (ஜேவிபி) ஈடுபாடு பற்றியும் சரத் பொன்சேகா போன்ற செயற்பாட்டாளர்கள் பற்றியும் சமகி ஜனபலவேகயவின் (SJB) ஆதரவாளர்கள் பற்றியும் அவர்கள் அரிதாகவே குறிப்பிட்டனர். தாம் அடுத்த தேர்தலில் ஜேவிபிக்கு வாக்களிக்கப் போவதாக 12 பேர் நேரடியாகக் குறிப்பிட்டனர். மேலும் அச்சந்தர்ப்பத்தில் தமது கிராமங்களில் ஜேவிபி எவ்வாறு முன்னெப்பொழுதும் இல்லாத அளவுக்கு ஆதரவினைப் பெற்றுவருகின்றது என்பது பற்றியும் அவர்கள் கூறினர். அவர்களில் அதிகமானவர்கள் “225 பேருக்கும் இல்லை” (No to all 225) என்றே கூறினர்.

பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படாத அரசியல் கட்சிகளினதும் அரசியல் குழுக்களினதும் ஈடுபாடு பற்றி பதிலளித்தவர்கள் சரியாக அறிந்திருக்கவில்லை. சொற்பமானவர்கள் புரன்ட்லைன் சோசலிஸ்ட் கட்சியின் பெயரினைக் குறிப்பிட்டனர். தான் பல தேர்தல்களில் அந்தக் கட்சிக்கு வாக்களித்தாக ஒரு பெண் குறிப்பிட்டார். எவ்வாறாயினும், அவர்களைப் பொறுத்த

அளவில், போராட்டம் என்பது இலங்கையின் அரசியல் முறைமை மீதான அதிருப்தியின் ஒரு வெளிப்பாடு என்பதுடன் அந்த அதிருப்தி பல்கலைக்கழக மாணவர்களினாலும் ஏனைய இளைஞர்குழுக்களினாலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்புக் காட்டியதற்கு மேலதிகமாக, போராட்டக்காரர்கள் ஆளுகையில் சம்பந்தப்பட வேண்டும் என வெகு சொற்பமானவர்களே (50 பேரில் 03 பேர்) குறிப்பிட்டனர். ஆளுகை என்பது மிகவும் சிக்கலான செயன்முறை எனவும் அது போராட்டக்காரர்களின் நிபுணத்துவத்திற்கு அப்பாற்பட்டது எனவும் பலரும் நம்பினர். அவர்களின் கருத்துப்படி, மிகுந்த அனுபவமும் கல்வியறிவும் உடையவர்களே ஆளுகையில் இருக்கவேண்டும் என்பதுடன் அவர்கள் போராட்டக்காரர்களின் கருத்துக்களையும் உள்வாங்க வேண்டும். அதிகமானவர்கள் ரனில் விக்கிரமசிங்கவை ஓர் அரசியல் தலைவராக நிராகரித்த போதிலும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஆட்சி செய்வதற்கு அவருக்கு மட்டுமே ஆற்றலும் சக்தியும் உள்ளது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

“ரனில் ஆறு தடவைகள் பிரதமராக இருந்திருக்கின்றார் என நான் நினைக்கின்றேன். இத்தடவை ஓர் ஆசனத்துடனேயே அவர் பாராளுமன்றத்திற்கு வந்தார். என்றோ ஒரு நாள் ஜனாதிபதியாக வேண்டும் என்ற கனவு அவருக்கு இருந்தது. அதை அவர் எவ்வாறோ நிறைவேற்றிவிட்டார். நாம் அவரை விரும்பவில்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவர் அகத்தூண்டுதலளிக்கின்றார். மேலும், வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெறுவதற்கும் அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கும் பாராளுமன்றத்தினைச் சமநிலைப்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கத்தினை ஸ்திரிப்படுத்தவும் எமக்கு உள்ள ஒரே ஒருவர் அவர்தான்.”⁴⁸

மற்றொருவரின் கருத்துப்படி, பாராளுமன்றத்தில் உள்ள 225 பேரும் கள்வர்களே. ஆனால் இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியினை வெற்றிகொள்வதற்கு அனைத்துக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த ஊழல் அற்ற குறைந்தது 20 பேர் ஒன்றுசேர்ந்து ஓர் அமைச்சரவையினை உருவாக்க வேண்டும்⁴⁹. இச்சூழ்நிலையினை எதிர்கொள்வதற்கு அரசியல்வாதிகளுக்கு பதிலாக நிபுணர் குழு ஒன்றே தேவைப்படுகின்றது என ஏனைய சிலர் நினைத்தனர். இதேபோன்ற கருத்துக்களை வெளியிட்ட பதிலளித்தவர்களில் அதிகமானவர்கள் தாம் 2019

இல் SLFP இற்கு வாக்களித்ததாகக் குறிப்பிட்டனர். கோதபாயவுக்கு ஆதரவு வழங்குவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட “வியத்மகவினை” விட இந்தக் குழு எவ்வாறு வித்தியாசப்படுகின்றது என்ற எமது கேள்விகளுக்கு பதிலளித்த அவர்கள், வியத்மகவில் உள்ளவர்கள் அவர்கள் மீது வைக்கப்பட்ட எதிர்பார்ப்புக்களை நிறைவேற்றவில்லை, எனவே தமது கடமைகளை உண்மையாக நிறைவேற்றக்கூடிய நிபுணர்களினதும் கல்வியியலாளர்களினதும் குழுவே எமக்கு இந்தத் தடவை தேவைப்படுகின்றது என அவர்கள் கூறினர்.

“போராடுகின்ற இந்த மாணவர்களின் பின்னால் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் போன்ற நாட்டை நேசிக்கும் கற்றறிந்த மக்கள் உள்ளனர் என்பது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். அவர்கள் முன்வந்தால் அது சிறந்ததாக இருக்கும்.”⁵⁰

முன்னைய அரசாங்கத்தின் ஆட்சியினை விமர்சித்து (225 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் உள்ளடக்கி) போராட்டத்தினை வலுவாகவும் இலகுவாகவும் நியாயப்படுத்தியவர்களிடம் போராட்டத்தின் வகிபாத்திரம் பற்றியும் இந்த அரசியல் வெற்றிடத்தில் மக்கள் பற்றியும் கேள்வி கேட்ட போது அவர்களின் மத்தியில் கனத்த மௌனம் நிலவியதை அவதானிக்க முடிந்தது. பலர் கூறினர், “இது இப்போது பாராளுமன்றத்தில் தீர்க்கப்பட வேண்டும். அப்போது ஒரு புதிய பாராளுமன்றத்தினைத் தேர்ந்தெடுக்க நாம் தேர்தலுக்குச் செல்ல முடியும்.”⁵¹ அதே பழைய 225 பேரினாலும் அடுத்த தேர்தலில் போட்டியிட்டு மீண்டும் வெற்றி பெற முடியுமா என நாம் கேட்டபோது எமக்குக் கிடைத்த பதில், 225 பேருக்கும் ஆரம்பத்தில் காட்டப்பட்ட எதிர்ப்புடன் பெரிதும் ஒத்துப் போகவில்லை.

“உண்மை. நாம் என்ன கூறினாலும், இவர்களில் பலர் மீண்டும் பாராளுமன்றத்திற்கு வருவார்கள். எம்மால் அவர்களைப் பூரணமாக அகற்றிவிட முடியாது. நீண்ட காலம் பதவி வகித்தவர்களின் அனுபவம் எமக்குத் தேவை. ஆனால் திருடுவதைத் தடுப்பதற்கான ஒரு பொறிமுறை கட்டாயம் இருக்கவேண்டும். இவர்கள் தான் நாட்டினை இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடிக்குள் தள்ளியவர்கள். இவர்களால் தான் இதனை மீண்டும் பழைய நிலைமைக்குக் கொண்டு வர முடியும். இவர்கள் திருடியதில் ஒரு பகுதியினைத் திரும்பத் தந்தாலே அது போதியதாக இருக்கும்”⁵²

பொருளாதார நெருக்கடியில் இருந்தும் அரசியல் நெருக்கடியில் இருந்தும் மீளுவதற்கு முயற்சிக்கையில், முன்னைய ஆட்சியாளரைத் துரத்தியடிப்பதில் தீர்மானகரமான வகிபாத்திரத்தினை வகித்த பொதுமக்ககளைக் கருத்தில் கொள்வதற்கு பதிலாக, பதிலளித்தவர்களில் அதிகமானவர்கள் பாரம்பரிய தலைமைத்துவத்தினை வேண்டியும் பொதுப் புலமையாளர்களை வேண்டியும் பின்னோக்கியே சென்றனர். இவர்களின் கருத்துப்படி, பொதுமக்களால் தேசிய பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது ஆனால் தமது சார்பில் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசியல்வாதிகளுக்கு அவர்களால் அழுத்தத்தினை வழங்க முடியும். சவால்களைத் தீர்ப்பதற்கு அரசியல்வாதிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதும் அதனால் ஆளுகையில் சம்பந்தப்படுவதற்கு பதிலாக அவர்கள் தமது நாளாந்த வாழ்வினைத் தொடரக்கூடியதாக இருப்பதுமே போராட்டத்தில் இருந்து அவர்கள் எதிர்பார்த்ததாகும். அரசியல் செயன்முறையில் அதிக மக்களைச் சம்பந்தப்படுத்துவது நீடித்த அரசியல் குழப்பத்திற்கு இட்டுச்செல்லலாம். அவர்களின் கருத்துப்படி, அவர்களுக்கு அவசரமாகத் தேவைப்படுவது, அவர்களின் வாழ்வினைக் கொண்டு நடத்துவதற்காக ஓர் 'உறுதியான' அரசாங்கமே.

"எமது வாழ்க்கை பெரும் ஆபத்தில் உள்ளது. எமக்குச் சற்று நிவாரணம் தேவை. கோதபாய போய்விட்டார். ஆனால் யாராவது இதைத் தொடரவேண்டும். இல்லாவிடின், எமக்கென ஒரு நாடு இருக்காது. யாரும் இதைப் பொறுப்பேற்கவில்லை ஏனெனில் யாராலும் வேலை செய்ய முடியாது. இதை வலுப்படுத்த யாராவது வருவார் என நாம் காத்திருக்கின்றோம். இப்படியே எம்மால் தொடர முடியாது. நாம் மீண்டும் எமது அலுவல்களைப் பார்க்கவேண்டும்."⁵³

இவை அனைத்திலும் இழையோடும் ஒரு முக்கியமான விடயம், முனைப்பான குடிமை ஈடுபாட்டிற்கான தளத்தினை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாகத் தமது பிரச்சினைகளையும் கஷ்டங்களையும் நன்கு நிலைபெற்ற அரசியல் கட்சிகளின் மூலமும் அரசியல் அதிகாரங்களின் மூலமும் தீர்ப்பதற்கான மக்களின் முதல் விருப்பமாகும். மறுபுறத்தில், நீண்ட கால ஈடுபாட்டிற்காகக் கடப்பாடு கொள்வதற்கான அவர்களின் இயலாமையும் ஆளுகை என்பது

அறிவுடையவர்கள் மட்டுமே ஈடுபடுவதற்கான களம் என்பதும் அவர்களின் பதில்களில் பிரதிபலித்தன. இவர்களைப் பொறுத்தளவில், பொருளாதாரத்தினை மீட்பதும் நிறுவனங்களை மீளக் கட்டியெழுப்பி நாட்டை ஆளுவதும் போராட்டம் செய்வதைப் போல் யாராலும் செய்யக்கூடிய இலகுவான ஒன்றல்ல. பதிலளித்தவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அவர்களின் செயலாண்மை இந்த விடயங்களில் முக்கியமானதாக இருக்கமுடியும் என நினைக்கவில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தளவில் இது அவர்களின் கடமையல்ல. மாறாக, நாட்டில் அவர்கள் காணவேண்டும் என எதிர்பார்க்கும் மாற்றங்கள் பற்றிக் கேட்டபோது, வழமையான தேர்தல் வாக்குறுதி என்பதற்கு அப்பால் இவர்களால் எதையும் வெளிப்படுத்த முடியவில்லை. இவர்களில் அதிகமானவர்கள் 'ஏதோ நல்லது' நடக்கவேண்டும் என்றே நினைக்கின்றனர். ஆனால் இந்த நல்லது என்பது அவர்களைப் பொறுத்தளவில் என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தத் தவறிவிட்டனர்.

“அதைச் செய்யுமளவுக்கு நாங்கள் திறமையானவர்களல்ல. நாட்டிற்கு என்ன நடந்தது என்பதை எமக்கு விளக்குமாறு நாம் அவர்களைக் கேட்கின்றோம். நாம் உங்களுக்குச் சிறிது காலம் தருவோம் - என்று மட்டுமே எம்மால் கூறமுடியும். நீங்கள் என்ன செய்கின்றீர்கள் என்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருப்போம்.”⁵⁴

“யார்தான் தவறு செய்வதில்லை. மக்கள் ஏதோ நல்லதைச் செய்ய முயற்சித்தார்கள். ஆனால் இறுதியில் எதுவும் உண்மையில் மாறவில்லை. போராட்டக்காரர்கள் அல்லது ஒட்டுமொத்தப் புதிய தலைமுறையும் முன்வந்து எமக்குச் சில பதில்களைத் தரவேண்டும் என நான் இப்போது நினைக்கின்றேன். அவர்களிடமும் பதில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் பழைய ஆட்டத்தினையே மீண்டும் ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் யாரைப் பற்றியும் நாம் மகிழ்ச்சியடைவில்லை. தேர்தலில் மக்கள் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தலாம். ஆனால், நாம் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு யார் இருக்கின்றார்கள்?”⁵⁵

அரசியலிலும் ஆளுகையிலும் ஈடுபடுவதற்கு மக்கள் காட்டும் தயக்கம் பற்றி உள்ளராட்சி மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் கருத்துரைத்தார்.

“ஒரு பொது மன்றிலே எமது மக்கள் அவர்களின் கைகளை உயர்த்துவதற்குக் கூடத் தயங்குகின்றனர். கிராமக் கூட்டத்தின் கூட்ட அறிக்கையினை நிறைவேற்றுவதற்குக் கைகளை உயர்த்துமாறு நாம் மக்களைக் கேட்டால் கூட, 100 பேர் இருக்கும் சபையில் 2 அல்லது 3 பேரே அவர்களின் கைகளை உயர்த்துவார்கள். பின்னர் யாராவது இணங்காமல் இருக்கின்றார்களா என நாம் கேட்போம். இணங்கவில்லை என்றும் யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். இணக்கமின்மை இல்லாத காரணத்தினால் எல்லோரும் இணங்குகின்றார்கள் என நாம் நினைத்து கூட்ட அறிக்கையினை ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இவ்வாறான மக்கள் அரசியலில் முனைப்பாக ஈடுபடுவார்கள் என நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா? அவர்கள் தங்களின் பாராம்பரியக் கட்சிக்கு வெளியே வாக்குப் போட மாட்டார்கள்.”⁵⁶

வாக்குகளை அதிகமாக கொண்டுள்ள பிரதான அரசியல் கட்சிகள் ஆதரவாளர் (போஷகர்) - வாடிக்கையாளர் உறவினையே பேணுகின்றன

ஆரம்பத்தில் இந்த ஆய்விலே ஆராயப்படுவதற்கான ஒரு விடயமாக இது அடையாளப்படுத்தப்படாமல் இருந்தாலும், நேர்காணல்களில் இது பல்வேறு வழிகளில் தொடர்ச்சியாகக் கோடிட்டுக்காட்டப்பட்டது. நிச்சயமின்மை, அடக்குமுறை மற்றும் நாடு அராஜக நிலைக்குத் தள்ளப்படல் போன்ற பல காரணங்களினால் மக்கள் தங்களைப் போராட்டத்திலிருந்து தூரப்படுத்தியிருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், இரண்டு பிரதான அரசியல் கட்சிகளுக்கும் மக்கள் பாடம் புகட்டுவார்கள் என்றே பலரும் நம்பினர் (ஜேவிபிக்கு வாக்களிப்பதன் மூலம், அல்லது போராட்டத்திலிருந்து உருவாகும் ஒரு குழுவிற்கு வாக்களிப்பதன் மூலம் அல்லது யாருக்குமே வாக்களிக்காமல் விடுவதன் மூலம், ரனிலின் UNP மற்றும் ராஜபஷ குடும்பத்துடன் தொடர்புடைய அரசியல்வாதிகள் மற்றும் SLFP. இவையே வெளிப்படுத்தப்பட்ட அபிப்பிராயங்களில் உள்ளடங்கியிருந்தன. ஆனால் தேர்தலின் போது மக்களின் நடத்தை தொடர்பாகக் கலந்துரையாடிய போது, பிரதான கட்சிகளைச் சேர்ந்த அரசியல்வாதிகள் (சுறிப்பாக, SLPP மற்றும் SLFP இனைச் சேர்ந்தவர்கள்) முன்னரைப் போல் கீழ் மட்டங்களில் முனைப்பாக இல்லை எனவும் அவர்கள்

தங்களின் வழமையான அரசியலுக்குத் திரும்பினால் மக்கள் சுதந்திரமாக இருக்காதிருக்காலம் எனவும் அதிகமானவர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

“SLFP ஆட்களுக்கு இனி எமது கிராமத்திற்கு வர முடியாது. வந்தால் மக்கள் அவர்களைத் துரத்தியடிப்பார்கள். அவர்கள் தங்களின் அரசியலை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதற்கு ரணிலைப் பயன்படுத்த முயற்சிக்கின்றார்கள். காலப்போக்கில் அது சாத்தியமாகும். ஆனால் அவ்வாறு நடந்தால், விடயங்கள் மாறும். அவர்கள் பணத்தினையும் பொருட்களையும் விநியோகிக்க ஆரம்பிப்பார்கள். அவர்கள் தங்களின் அடியாட்களின் உதவியுடன் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டு எல்லா இடங்களிலும் பொக்கட் கூட்டங்களை நடத்திப் பிரசுரங்களை விநியோகிப்பர் அல்லது வாக்குறுதியளிப்பர். அது நடக்கையில், மக்கள் அதே வாக்களிக்கும் பாணியினைப் பின்பற்றுவர்.”⁵⁷

கீழ் மட்டங்களில் ஒழுங்கமைப்பினை மேற்கொள்வதற்குப் பிரதான அரசியல் கட்சிகள் ஒரு விசேட செயன்முறையினைப் பின்பற்றுவதாகப் பலரும் குறிப்பிட்டனர். பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அமைச்சர்களும் நான்கரை வருடங்கள் தொடர்ந்து சம்பாதிப்பதற்காக அவர்களின் அதிகாரம், பதவி மற்றும் அரசியல் வலையமைப்பினைப் பயன்படுத்திக் கடைசி ஆறு மாதங்களில் தங்களின் தேர்தல் தொகுதிக்கு வந்து அடுத்த நான்கரை வருடங்களுக்காக மக்களின் வாக்குகளை வாங்குவதற்காகத் தமது பாரிய செல்வத்தில் இருந்து சொற்பமானதை விநியோகிப்பார்கள் என ஒருவர் குறிப்பிட்டார்.⁵⁸ இவ்வாறு செலவழிக்கும் பணம் உண்மையிலேயே அரசியல்வாதிகளுக்குச் சொந்தமானதல்ல ஆனால் அவர்களின் பதவியினைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி அவர்களிடம் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்ட அரசு பணத்தினை அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டதால் திரட்டிக்கொண்டதாகும் என மற்றொருவர் குறிப்பிட்டார்.⁵⁹

‘பணத்தினையும் பொருட்களையும் விநியோகித்தல்’ என்ற சொற்பதத்தினை அவர்கள் பயன்படுத்தினாலும் மக்களின் வாக்கினைப் பெறுவதற்காக அவர்களுக்கு உதவி வழங்குவதைப் போன்று அது எளிமையானதல்ல. இந்த ஆதரவாளர் - வாடிக்கையாளர் முறைமையினைப் பேணிக் கண்காணிப்பதற்கு அவர்கள் மிகச் சிக்கலான பொறிமுறையினைக்

கொண்டுள்ளனர். இது உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளாலும் இவர்களின் அரசியல் மற்றும் வியாபாரத் தொடர்புகள் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட வலையமைப்புக்களாலும் நிர்வகிக்கப்படும் ஒரு பொறிமுறையாகும். இதன் மையத்தில் அரசியல் கட்சியின் கிராமக் குழுக்கள் காணப்படுகின்றன. உள்ளூராட்சி அரசியல்வாதிகள் இதற்குத் தலைமைதாங்குவதுடன் சமூக ரீதியாக முனைப்பான பல்வேறு தனிநபர்கள் இக்கட்டமைப்புடன் பணியாற்றுகின்றனர். இவர்கள் உள்ளூர் ரிலுள்ள மரண உதவிச் சங்கங்களுடனும் இளைஞர் சங்கங்களுடனும் நலன்புரிச் சங்கங்களுடனும் சமுர்த்திச் சங்கங்களுடனும் நெருக்கமாகப் பணியாற்றுகின்றனர். தேர்தல்கள் இல்லாத காலங்களில் இந்த அமைப்புக்கள் நலனோம்புகைகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன. இவ்வாறான நேரத்தின் போது, அரசியல்வாதி ஒருவரை யாராவது அணுகுவதற்கு விரும்பினால் அது இந்தச் சமூக மற்றும் பகுதியளவில் அரசியல் சார்ந்த செயற்பாட்டாளர்களின் மூலமே இடம்பெறுகின்றது. இவர்கள் சில நேரங்களில் உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளிடம் இருந்து நன்மைகளையும் பெறுகின்றனர் (உள்ளூராட்சி அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்களுக்கான கேள்வி மனுக்கள் போன்றவை). அரசியல்வாதிகளை அணுகமுடியும் என்பதற்காக எவ்வித பொருள் ரீதியான நன்மைகளும் இன்றி அரசியல் கட்சிகளின் இந்தக் கிராம மட்டக் குழுக்களில் ஈடுபடுவதற்குச் சிலர் தம்மை அர்ப்பணித்துள்ளனர். இது ஒருவருக்கான அடையாளத்தினை உருவாக்கவும் கிராமத்தவர்களின் மத்தியில் பிரபலமாகுவதற்கும் வாய்ப்பினை உருவாக்குகின்றது.

தேர்தல் காலங்களில் அரசியல்வாதிகள் இத்தனிநபர்களை மேற்குறிப்பிட்ட வலையமைப்புக்களின் மூலம் பணிக்கமர்த்துகின்றனர். தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தல், சுவரொட்டிகளை ஒட்டுதல், பிரச்சாரம் செய்தல் போன்ற தேர்தல் நடவடிக்கைகள் இவர்களின் மூலமே ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றன. பிரதேசத்தில் பணியாற்றிய இவர்களின் அனுபவத்தின் காரணமாக குடும்பங்களின் அரசியல் சார்புகள் பற்றியும் கட்சிக்கு எந்த வாக்குகள் ஏற்கனவே உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதையும் எந்த வாக்குகளைத் தமக்குச் சார்பாக மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்பதையும் இவர்கள் அறிந்துள்ளனர். மக்களின் தேவைகள் பற்றியும் ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் தேவைப்படும் பொது உட்கட்டமைப்புப் பற்றியும் இவர்கள் அறிந்துள்ளனர். இதற்கமைவாக, இந்தத் தேவைகளை அரசியல்வாதிகளின் மூலம் நிறைவேற்றித் தருவதாக இவர்கள்

அரசியல் கூட்டங்களில் வாக்குறுதியளிக்க முடியும் அல்லது அவர்கள் இவற்றினை விரைவாக நிறைவேற்றச் செய்கின்றனர். இந்தக் கூட்டங்களில் உதவி விநியோகம் கூட நடைபெறுகின்றது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் தங்களின் கட்சி பெற்றுக்கொள்ளும் வாக்குகளின் அன்னளவான எண்ணிக்கையினையும் இச்செயற்பாட்டாளர்கள் எதிர்வுகூறுகின்றனர். இந்த வலையமைப்புக்களை உயிர்ப்புடனும் முனைப்புடனும் வைத்திருப்பதற்காகக் காலத்திற்குக் காலம் பொது நிதியினைப் பயன்படுத்தி உள்ளூர் அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்களின் திறப்பு விழாக்களும் அத்திவாரமிடும் வைவவங்களும் நடத்தப்படுகின்றன.

“தேர்தல் அண்மிக்கையில், விளையாட்டுக் கழகம் கூடுகின்றது. நிர்வாக சபை உறுப்பினர்கள் 150 இளைஞர்களைச் சேர்க்கின்றனர். அமைச்சர் கூட்டத்திற்கு வந்து 50,000 ரூபாவினை நன்கொடையாக அளித்து தேர்தலில் வென்றால் கரப்பாந்தாட்டத் திடல் போன்ற ஏதோ ஒன்றினை வழங்குவதாக வாக்குறுதியளிக்கின்றார். இந்த இளைஞர்கள் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டு சுவராட்டிகளை ஒட்டத் தொடங்குகின்றனர். இவர்களுக்குத் தாராளமாக உணவும் குடிபானமும் வழங்கப்படுகின்றன. தேர்தலின் பின்னர் இவர்களில் சிலருக்குக் குறைந்த தரத்திலான அரசாங்க உத்தியோகம் கிடைக்கின்றது. பதிலாக அந்த அரசியல்வாதிக்கு இவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தினை வாக்களிக்கச் செய்கின்றனர்.”⁶⁰

இதேபோன்று, தேர்தல் காலங்களில் மக்கள் விஜயம் செய்கையில் பொருட்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் மையங்களாகக் கட்சி அலுவலகங்களும் உள்ளூர் அரசியல்வாதியின் வீடும் மாறுகின்றன. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த நபர் ஒருவர் குறிப்பிடுகையில், தேர்தலுக்குக் கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதம் இருக்கையில் பிரதேசத்தினைச் சேர்ந்த பிரபலமான அரசியல்வாதி ஒருவர் நாளொன்றுக்கு பத்து இலட்சம் ரூபா செலவழித்து மக்களுக்குப் பல்வேறு உபசாரங்களையும் பணத்தினையும் ஏனைய வசதிகளையும் வழங்குவதாகத் தெரிவித்தார்.⁶¹ இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில், உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளும் கிராமக் குழுக்களின் உறுப்பினர்களும் உள்ளூரில் முனைப்பாகச் செயற்படும் தனிநபர்களும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் சந்திப்பினை ஒருங்கிணைக்கின்றனர்.

தேர்தல்களின் போது அரசியல்வாதிகளிடம் இருந்து நன்மைகளைப் பெற்ற பின்னர் தாம் விரும்பும் எந்தக் கட்சிக்கும் வாக்களிப்பது மக்களுக்கு இலகுவானதல்ல. பெண் ஒருவர் பின்வருமாறு கருத்துரைத்தார்: “அமைச்சர்தான் போட்டியிடுகின்றார். ஆனால் நாங்கள் உள்ளூர் அமைப்பாளருக்குத்தான் வாக்களிக்கின்றோம். அவர்தான் எம்முடன் எப்போதும் இருக்கும் மனிதர். எங்களுக்கு உதவக்கூடிய மனிதர் அவர்தான். நாம் வேறு யாருக்காவது வாக்களித்தால் எவ்வாறு நாம் அவரின் முகத்தில் விழிப்பது.”⁶²

“எமது பிரதேசத்தில், யாருக்கு யார் வாக்களிக்கின்றனர் என்பதை கிராம அமைப்பாளர் நன்கறிவார். ஒவ்வொரு வீடும் எவ்வாறு வாக்களிக்கும் என்பது அவருக்குத் தெரியும். எந்தளவுக்கு என்று சொன்னால், பிரச்சாரத்தின் போது தங்களின் கட்சிக்கு வாக்களிக்காத வீடுகளுக்கு அவர்கள் வரக்கூட மாட்டார்கள். தலைமுறைகளாக மக்கள் எவ்வாறு வாக்களித்துள்ளனர் என்பதன் அடிப்படையில் மக்கள் ஏற்கனவே வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். உங்களுக்கு ஏதாவது செய்யப்பட வேண்டுமாயின், உங்களின் கட்சி ஆட்சிக்கு வரும் வரை நீங்கள் காத்திருக்க வேண்டும். உங்களின் குடும்பத்தின் முதல் விருப்பத்திற்கு வெளியே நீங்கள் வாக்களித்திருந்தாலும் இதே நிலைதான். யாரும் உங்களை நம்பமாட்டார்கள். நீங்கள் இதைச் செய்வதென்றால், நீங்கள் மற்றைய கட்சிக்குப் பகிரங்கமாக அர்ப்பணிப்புடன் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கும். அவ்வாறு செய்தால் நீங்கள் விமர்சிக்கப்பட்டுக் கேலிசெய்யப்படுவீர்கள்.”⁶³

தனது தெருவில் உள்ள ஒருவர் வேறொரு வேட்பாளருக்கு வாக்களித்தால், அவர்கள் அதைக் கண்டுபிடிப்பார்கள் என மற்றொருவர் நம்புகின்றார். “எனக்குத் தெரியாது எவ்வாறு என, ஆனால் அவர்களுக்குத் தெரியவரும்” என அவர் கூறினார்.⁶⁴ அவரின் கருத்துப்படி, ஒவ்வொரு குடும்பமும் எவ்வாறு வாக்களிக்கும் என்பது உள்ளூர்ப் பிரதிநிதிக்குத் தெரியும் என்பதாலும் அவர்கள் வாக்கெடுப்பு நிலையத்தில் வாக்குகளின் கணக்கினை வைத்திருக்கின்ற காரணத்தினாலும்,

யாருடைய வாக்குக் குறைந்துள்ளது என்பதை அவர்களால் இலகுவாக ஊக்கிக் முடியும். தான் எக்கட்சியினால் நன்மையடைந்தாரோ அந்தக் கட்சியினை விட்டு வெளியே செல்வதற்குப் பலருக்கும் தைரியம் இல்லை. பிரதான அரசியல் கட்சியின் பொறிமுறை வாக்காளரின் உள்மனதில் அச்சத்தின் மூலமும் வெட்கத்தின் மூலமும் நன்றியுணர்வு மூலமும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.

பிரதான கட்சிகளின் கீழ் மட்ட அணிதிரட்டல் போராட்டத்தின் காரணமாக ஸ்தம்பித்துள்ளது எனக் கலந்துரையாடியவர்களில் அதிகமானவர்கள் குறிப்பிட்டனர்.

“பிரதான அரசியல் கட்சிகளின் அடியாட்கள் இப்போது அமைதியாக உள்ளனர். ஆனால் போராட்டக்காரர்களை ரஸில் அடக்குவதற்கு முயற்சிப்பதால் அவர்கள் மெதுவாக வெளியே வருகின்றனர். இது இன்னுமொரு வருடத்திற்குத் தொடர்ந்தால், அவர்கள் தங்களின் நாடகத்தினை மீள் ஆரம்பிப்பார்கள்.”⁶⁵

முடிவுரை

எழுமாறாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட 50 தனிநபர்களின் அபிப்பிராயத்தினை ஒட்டுமொத்தச் சமூகத்தினதும் அபிப்பிராயமாகப் பொதுமைப்படுத்த முடியாது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் அதேவேளை, இந்த நேர்காணல்களில் உள்ளடங்கியுள்ள பொதுவான இயங்கியலும் அபிப்பிராயங்களும் இலங்கைச் சமூகம் கட்சி அரசியலைக் கையாளும் விதத்தினைக் காட்டுவதுடன் இந்த நாட்டில் எதிர்கால அரசியல் போக்குகள் தொடர்பாக நாம் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய போக்குகளையும் காட்டுகின்றன. இந்த ஆய்வு அவ்வாறான போக்குகள் பற்றிய சில குறிப்பினை வழங்கும் என நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

இலங்கைச் சமூகத்தின் சிந்தனையின் மீது போராட்டம் கணிசமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை நேர்காணல்கள் வெளிக்கூறின. நாம் கூர்மையாகக் கவனம் செலுத்திய முதலாவது விடயம் இலங்கையிலுள்ள இரண்டு பாரம்பரிய அரசியல் முகாம்கள் தொடர்பான கருத்துக்களாகும். நாம் இதில் அவதானம்செலுத்தினால், தேசியவாதம், இனத்துவம், நெறிமுறைகள், கலாசாரம், ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான நிகழ்ச்சிநிரல், கிராமிய விழுமியங்கள் போன்ற

SLFP/SLPP செயற்பாட்டாளர்களினால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட சித்தாந்தங்கள் அரசியலில் இன்னும் தீர்மானகரமான வகிபாத்திரத்தினை வகிப்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரியவரும். மஹிந்த ராஜபக்ஷவின் தலைமையிலான SLPP மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களின் தொகுதியினைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் ஆற்றலை இழந்துவிட்டது என்பது இது தொடர்பிலான எமது அவதானிப்பாகும். ஆனால், யுஎன்பிக்கு / ரனில் விக்கிரமசிங்க நிர்வாகத்திற்கு எதிராக மக்களைத் திருப்பிவிடத்தக்க வகையில் இக்கருத்துக்கள் சுலோகங்களாகத் தொடர்ந்தும் நிலவிவருகின்றன. இந்தக் கருத்துக்களின் உருவமாக எந்தக் கட்சி மற்றும் எந்தத் தலைவர் மாறுவர் என்பது இன்னும் தெளிவற்றதாக உள்ளது. இந்தக் கருத்துக்களின் அருகதையிக்க பிரதிநிதியாக மாறி அதனைத் தான் ஆட்சிக்கு வருவதற்கான தனது அரசியல் உபாயமார்க்கமாக எந்தக் கட்சியோ அல்லது தலைவரோ மாற்றுவதற்கான அவகாசம் சமூகத்தில் இன்னும் திறந்தே உள்ளது.

இரண்டு பிரதான அரசியல் கட்சிகளாலும் மக்கள் அத்தீ விருத்திக்கு உள்ளாகியுள்ளனர். இவ்வாறான சூழமைவில், மக்கள் அவர்களின் வாக்குகளை வித்தியாசமாகப் பாவித்து அவர்களின் பாரம்பரிய வாக்களிக்கும் பாங்குகளை உடைப்பதற்கான அவகாசம் உள்ளது. பாரம்பரியப் பெரும்போக்குக் கட்சிகளை விமர்சித்து ஜேவிபி பெற்றுக்கொண்ட அவதானத்தினையும் நேர்காணல்களில் சான்றாகக் காண முடிந்தது.

நன்கு நிலைபெற்ற அரசியல் முகாம்களுக்கு வெளியே மக்கள் வாக்களிப்பதைத் தடுப்பதற்காகப் பாரம்பரிய செயற்பாட்டாளர்களினால் எந்த அளவுக்கு போக்ஷகர் - வாடிக்கையாளர் உறவு பேணப்பட்டு வருகின்றது என்பது ஒரு முக்கியமான காரணியாக உருவானது. பிரதான கட்சிகளின் கீழ்மட்ட அரசியல் செயற்பாடு தற்போது பலவீனமடைந்துள்ளது. ஆனால் பிரதான கட்சிகளின் கீழ் மட்டச் செயற்பாடுகளின் பிரசன்னமும் ஈடுபாடும் காலப்போக்கில் உறுதியானதாக மாறும் என மக்கள் நம்புகின்றனர். ரனில் விக்கிரமசிங்கவின் ஜனாதிபதி ஆட்சியின் கீழ் இது ஏற்கனவே அவதானிக்கப்படுகின்றது. பிரதான அரசியல் கட்சிகளின் கீழ் மட்ட அரசியல் செயற்பாட்டியல் செல்வத்துடனும் அரச அதிகாரத்துடனும் பொது நிதியினைக் கையாளுவதற்கான ஆற்றலுடனும் உள்ளூர் வலையமைப்புகளுடனும் உள்ளூர் மட்டத்திலான மேட்டிமை அதிகார உறவுகளுடனும் தொடர்புபட்டுள்ளது. பிரதான அரசியல் கட்சிகளினால்

வேரூன்றியுள்ள இந்தப் போஷகர் - வாடிக்கையாளர் முறைமைக்குச் சவால் விடுக்காமல் மரபுசாரா அரசியல் சக்தி ஒன்று வலுவான வெற்றியினை அடைவதை எண்ணிப் பார்ப்பது சாத்தியமற்றதாகும்.

அண்மையில் நடத்தப்பட்ட விரிவுரை ஒன்றில், சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையில் அரசியல் 'ஸ்திரத்தன்மை' இல் செல்வாக்குச் செலுத்திய காரணிகளை நிர்மல் ரஞ்சித் தேவசிரி கோடிட்டுக்காட்டியுள்ளார் (அதாவது ஜனநாயகத் தேர்தல்களின் மூலம் இரண்டு கட்சிகளுக்கிடையில் சுமுகமான அதிகார இடைமாற்றம்). அரசியல் செயன்முறையில் மேட்டுக்குடியினரின் ஆதிக்கம் பற்றி அவர் சமர்ப்பணம் மேற்கொண்டார். அரசியல் கட்சி முறைமையினுள் சமநிலையினை ஆழப்படுத்தும் முறைமை, பிரதான அரசியல் கட்சிகளுடன் நெருக்கமாக இணைந்துள்ள அரசியல் பழமைவாதம் மற்றும் தேர்தல் அரசியலில் நவ நிலமானிய உறவுகளின் வலையமைப்பு ஆகியவை இலங்கைச் சூழலில் நிலவும் பிரதான காரணிகளில் சிலவாக இருக்கின்றன (தேவசிரி, 2022).

நிலவுகின்ற பாரம்பரிய அரசியல் எல்லைகளுக்கு வெளியே வாக்களிப்பதைத் தடுப்பதற்கான பொறிமுறைகளாக வேரூன்றியுள்ள காரணிகள் பற்றிய புரிதல் எமது கலந்துரையாடல்களில் இருந்து உருவானது. இந்தத் தடை அரசியலில் பிரசைகள் முனைப்பான வகிபாத்திரம் வகிப்பதில் இருந்தும் அவர்களைத் தடுக்கின்றது. இந்தக் கூறுகளைச் சவாலுக்குட்படுத்திய செயன்முறையாகப் போரட்டம் இருந்ததுடன் தற்பொழுதும் இருக்கின்றது. ஆனால், மக்களின் அபிப்பிராயத்தில், இந்த அரசியல் கட்சிகள் தற்காலிகமாக அபகீர்த்திக்கு உட்படுத்தப்பட்டாலும் மீண்டும் சக்திவாய்ந்தவையாக மாறிவருகின்றன.

இரண்டு பிரதான அரசியல் கட்சிகளுக்குமான ஒரு மாற்றீடாகத் தேர்தல் அரசியலில் வெற்றியீட்டுவதற்கு முயற்சிக்கின்ற கட்சிகள் எதிர்போக்கும் பிரதான சவால் இதுவாகும். 2015 தேர்தல்களில் அதிகாரத்துக்கான அதீத எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருந்த ஜேவிபியைச் சேர்ந்த ஹரினி அமரசூரியவின் கருத்துப்படி, அத்தேர்தலில் ஜேவிபிக்கு ஆறு ஆசனங்கள் மட்டுமே கிடைத்ததற்குக் காரணம் போஷிப்பு அரசியலைச் சுற்றியுள்ள அரசியல் எதிர்பார்ப்புக்களை

ஜேவிபி பூர்த்திசெய்யவில்லை என்பதை மக்கள் உணர்ந்தமையாகும். ஆதரவின் (Patronage) நலன்களுக்கு மக்கள் பழக்கப்பட்டுவிட்டதாகத் தெரிகின்றதுடன் அதனை அவர்கள் எதிர்பார்ப்பதாகவே தெரிகின்றது (அமரகூரிய 2021, 1-22)

அவரின் கருத்துப்படி, போஷகர் - வாடிக்கையாளர் உறவு என்பது இலங்கை அரசியலில் அதீத முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

“சமூகப் பாதுகாப்பும் நலனோம்புகை நடவடிக்கைகளும்தான் வலுவாக அகற்றப்பட்டதால், வளங்களை அணுகக்கூடியதாக இருப்பதற்கு மேட்டுக்குடியினருடனான தொடர்புகள் மிகவும் முக்கியமானவையாகும். வரையறுக்கப்பட்ட அரசு துறைத் தொழில்களை அணுகல், பிரபலமான பாடசாலையில் பிள்ளையைச் சேர்த்தல், அரசு வைத்தியசாலையில் முன்னுரிமை பெறுதல், அவசியமான உரிமங்களைப் பெறல் அல்லது வெறுமனே சட்டத்தினை மீறுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவது போன்றவை இந்த முக்கியமான இணைப்புக்களையும் தொடர்புகளையும் கொண்டிருப்பதில் அதிகரித்த அளவில் தங்கியுள்ளது” (அமரகூரிய 2021, 13)

இருப்பினும், பிரதான அரசியல் கட்சிகளால் பேணப்படும் போஷகர் - வாடிக்கையாளர் உறவுகளின் வலையமைப்பு போராட்டத்தின் காரணமாகப் பலவீனமடைந்துள்ளது. இது இப்போது மீளவும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகின்றது என மக்கள் உணர்கின்றனர். இதற்கமைய, இந்தத் தடவையும், பிரதான அரசியல் கட்சிகளுக்குச் சவால் விடுக்கும் எந்த அரசியல் இயக்கமும் இந்த நாட்டின் தேர்தல் அரசியலிலுள்ள போஷகர் - வாடிக்கையாளர் உறவினை முறியடிக்கும் சவாலுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

நிலவிய ஆட்சிக்குச் சவால் விடுக்கும் ஓர் அலையாக எழுந்த போராட்டம் அமைச்சரவையின் இராஜினாமாவுடன் உத்வேகம் பெற்று கோதபாய ராஜபக்ஷ வின் இராஜினாமாவுடன் உச்சம் தொட்டது. ஆனால் இப்போது அதன் வலு நீர்த்துப்போகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் தீவிரம் குறைந்து நாட்டினை அராஜக நிலை சூழ்ந்துள்ள ஓர் உணர்வு எங்கும் காணப்படுகின்றது. மக்கள் முன்னைய ஆட்சியினை எதிர்த்தாலும் அவர்கள் ஒரு புதிய அரசியல் முறைமையில் தலையிட்டுப் பங்குபற்றுவதற்குத் தயாராக இல்லை. சம்பந்தப்படுவதற்குத்

தாம் சிறப்பான தலைமையுடையவர்கள் என அவர்கள் நினைக்கவில்லை. கற்றறிந்தவர்கள், சக்திவாய்ந்தவர்கள், அரசியல் ஞானமிக்கவர்கள் மற்றும் அவசியமான முதிர்ச்சியினையும் அறிவினையும் ஆற்றலையும் கொண்டவர்கள் இப்பணிக்குப் பொறுப்பானவர்கள் என அவர்கள் நம்புகின்றனர். அவர்கள் அரசியல் தலைமைத்துவத்தினை எவ்வளவு விமர்சித்தாலும் பரவாயில்லை, அவர்கள் இன்னும் பாரம்பரிய அரசியல் தலைமைத்துவத்தினை நம்புகின்றனர். பாரம்பரிய அரசியல் தலைமைத்துவத்தினால் மட்டுமே ஆளுகை பற்றிய, பொருளாதாரம் பற்றிய, மத்திய வங்கி பற்றிய, வெளிநாட்டு உறவுகள் பற்றிய தீர்மானங்களை மேற்கொள்ள முடியும் என்றும் தொடர்புடைய நிறுவன முறைமைகளைக் கையாள முடியும் என்றும் பலரும் நம்புகின்றனர். அரசியல் என்பது மேட்டுக்குடியினரின் கடமையாக உள்ளது என்ற கருத்தின் வெளிப்பாடே இதுவாகும். தேர்தல்களில் வாக்களிப்பதைத் தவிர, போராட்டத்திற்கு அப்பால் அரசியல் அதிகாரத்தினைக் கையாளுவதற்கும் அதில் தலையிடுவதற்கும் மக்கள் குறைந்த அளவே தயாராக உள்ளனர்.

கீழ் மட்டத்திலிருந்து அரசியல் நிறுவனங்களைக் கையாளுவதற்குத் தமது சிவில் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் முனைப்பான பிரசைகள் குழுமத்தினை உருவாக்குவதன் மூலமே இந்த மேட்டிமைச் சார்புச் சிந்தனை வடிவத்திற்குச் சவால் விடுக்க முடியும். பாராளுமன்ற அரசியலுக்கு அப்பால் தமது சிவில் அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தும் முனைப்பான பிரசைகள் குழுமத்தினை உருவாக்க முயற்சிக்கும் கட்சிகளுக்கு இது உண்மையான சவாலாகும். இது வெவ்வேறு மட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படவுள்ள பிரசைகள் ஈடுபாட்டுக்கான சிக்கலான மற்றும் புத்தாக்கமிக்க அரசியல் அணுகுமுறையினைத் தேவைப்படுத்தும் ஒரு நீண்ட கால மற்றும் கடினமான செயன்முறையாகும். தலைவர்களின் கரங்களில் இருந்து அரசியலை அலாக்காக எடுத்து அதனைச் சாமான்யர்களின் கரங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு தேவைப்படுவது இதுதான். ■

2 சாவல்கள்

1. அமரசேகர, குணதாச. KawandayataHisak. Boralasgamuwa: Visidunu Publications, 2011.
2. அமரகூரிய, ஹரினி. “Elite Politics and Dessent in Sri Lanka”. The South Asianist Vol. 4, No. 1, Edinburgh: University of Edinburgh, 2021, 1-22.
3. “A public economy to empower the people”, Election Manifesto, Colombo: SLFP, 2001.
4. பண்டாரநாயக்க, சிறிமாவோ. To all the voters, Colombo: SLFP, 1970.
4. சந்திரபிரேம, C.A. KolapataSamajaya, Colombo: Author Publication, 1997.
5. தேவசிறி, நிரமல் ரஞ்சித். “Roots of the Present Political Instability in Sri Lanka.”. Lecture. National Centre for Advanced Studies, Colombo, November 2, 2022.

2 சாவல்கள்

1. “அரசலய” அல்லது “போராட்டம்” என்பது, ஜனாதிபதி கோதபாய ராஜபக்ஷவுக்கும் அவரின் அரசாங்கத்திற்கும் எதிராக நடந்தேறிய தனிமைப்படுத்தப்பட்ட போராட்டங்கள் 2022 ஏப்ரல் 09 முதல் காலி முகத்திலில் பாரிய பொதுமக்கள் போராட்டமாகப் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்த காலப்பகுதியினைக் குறிக்கின்றது. இதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட போராட்டத் தளத்திற்குப் போராட்டக்காரர்களால் “கோடாகோகம” என மீள்பெயரிடப்பட்டது. அன்றிலிருந்து போராட்டம் “அரசலய” எனப் பெயரிடப்பட்டு அவ்வாறே பொதுமக்களாலும் போராட்டக்காரர்களாலும் அழைக்கப்பட்டது. நாளந்த தீவிரமாதலுடன் போராட்டத் தளம் சுமார் மூன்று மாதங்கள் முனைப்புப் பெற்றிருந்தது. கோடாகோகம கட்டமைப்பினைப் போன்று அமைக்கப்பட்ட போராட்டத் தளங்கள் குறைந்த தீவிரத்துடன் இலங்கையின் பல்வேறு இடங்களில் உருவாகின.
2. கள நேர்காணல்களை ஏற்பாடு செய்து ஒருங்கிணைத்த வகியாகத்திற்காக நாம் எமது விசேட பாராட்டுக்களை எம்.கே. ஜயதிஸ்ஸ, சுனெத் குமார, அதுல திசாநாயக்க, ரஞ்சன் பெர்ணாண்டோ, பிரதீப் சுதர்சனி, ரசிக பாலகூரிய, டபிளியு, அஜித், மற்றும் லஹிரு மதுசங்க ஆகியோருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றோம். இந்த ஆய்வினை உருவாக்குவதற்கு வழங்கிய உதவிக்காக சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கையின் நிறைவேற்றும் பணிப்பாளரான கலாநிதி சகுந்தலா கதிரகாமர் அவர்களுக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் மற்றும் தொழிற்பாடுகளின் பணிப்பாளரான சந்துன் துடுகலவுக்கும் ஆய்வாளர்கள் தமது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்.
3. விதுர முனசிங்க சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கையின் சிரேஷ்ட ஆய்வாளராவார். பிரபாத் ஹேமந்த குமார சட்டம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கையின் ஆய்வு உதவியாளர் ஆவார்.
4. இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான அரசியல் வரலாறு நெடுகிலும் UNP மற்றும் SLFP ஆகிய கட்சிகளே எதிராளிகளாக இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் 2015 ஆம் ஆண்டு

UNP தலைமையிலான கூட்டில் SLFP இன் பொதுச் செயலாளரான மைத்திரிபால சிறிசேன பொது வேட்பாளராக மாறியதும் SLFP இன் மிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் மஹிந்த ராஜபக்ஷின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் SLPP இனை உருவாக்கியதும் UNP இன் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக SLPP மாறியது. SLFP இன் உண்மையான வாரிசாக SLPP தன்னைச் சித்தரித்ததும் SLFP இன் வாக்கு வங்கியில் பெரும்பான்மையானோர் SLPP இன் ஆதரவாளர்களாக மாறினர்.

5. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/presidential-elections/pre2019/PRE_2019_All_Island_Result.pdf
6. எவ்வாறாயினும், அளிக்கப்பட்ட அனைத்து வாக்குகளிலும் 62.28 சதவீதத்தினைப் பெற்றுக்கொண்ட சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்க குமாரதுங்கவுடன் ஒப்பிடுகையில் கோதபாய ராஜபக்ஷ குறைந்த சதவீதத்தினையே பெற்றுக்கொண்டார். (52.25%)
7. கோதபாய ராஜபக்ஷை பல பொது நிகழ்வுகளிலும் அவரின் பதவியேற்பு வைபவத்திலும் சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டத்தின் போதும் தனது சிங்கள பெளத்த வாங்கு வங்கியினைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதுடன் தான் உண்மையில் ஒரு சிங்கள பெளத்த தலைவர் எனவும் வலியுறுத்தியிருந்தார் - <https://timesofindia.indiatimes.com/world/south-asia/i-am-the-leader-that-you-searched-for-prez-gotabaya-rajapaksa-tell-lankans-on-independence-day/articleshow/80688206.cms>
8. வடக்கில் இடம்பெற்ற ஆயுதப் புரட்சி இங்கே உள்ளடக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அதன் முயற்சி இலங்கை அரசுக்கு எதிராகப் புதிய ஓர் அரசினை உருவாக்குவதேயன்றி ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கத்தினைக் கவிழ்ப்பதல்ல என்பதால் ஆகும்.
9. இக்காலகட்டத்தில் நடந்த இரண்டு சம்பவங்களைத் தவிர, ஜனாதிபதியினாலும் அரசாங்கத்தினாலும் கூறப்படுவதற்கு அப்பால், போராட்டங்களை வன்முறை மிக்கதாக இருந்தது என விமர்சிக்க முடியாது. ஜனாதிபதி கோதபாய ராஜபக்ஷின் தனிப்பட்ட வாசஸ்தலத்தின் முன்பாக 2022 மார்ச் 31 ஆம் திகதி நடத்தப்பட்ட பொதுமக்கள் போராட்டத்தின் போது பஸ் ஒன்று கொளுத்தப்பட்டமை முதலாவது சம்பவமாகும். அரசாங்கத்திற்கு விசுவாசமான குழுக்களினால் தந்திரமாக இந்த எரியூட்டல் சம்பவம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. அலரி மாளிகையில் இருந்து வெளியேறி காலி முகத்திலில் அமைதியாகப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களைத் தாக்குவதற்காக வந்த SLPP காரர்களுக்கும் குண்டர்களுக்கும் மக்கள் வன்முறைமிக்க முறையில் பதிலடி கொடுத்தபோது இரண்டாவது சம்பவம் நடந்தது. எதிர்த்தாக்குதல் நாட்டின் பல பாகங்களில் இன்னுமொரு நான் தொடர்ந்து நடைபெற்று ராஜபக்ஷின்னதும் அவரின் ஆதரவாளர்களதும் (SLPP பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்) சொத்துக்கள் தாக்கப்பட்டன. சேதமாக்கப்பட்டன மற்றும் எரிக்கப்பட்டன. ஆனால் இந்த இரண்டு வன்முறை நாட்களின் பின்னர், கோதபாய ராஜபக்ஷை 2022 ஜூலை 09 ஆம் திகதி ராஜினாமாச் செய்வதற்குப் பலவந்தப்படுத்தப்பட்டது வரையில் வேறு எந்தக் குறிப்பிடத்தக்க வன்முறை நிகழ்வும் அறிக்கையிடப்படவில்லை. இதன் பின்னர் போராட்டக்காரர்களினால் கையகப்படுத்தப்பட்டிருந்த அரசு சொத்துக்கள் சில நாட்களின் பின்னர் அரசாங்க அதிகாரிகளிடம் அமைதியான முறையில் கையளிக்கப்பட்டன.

10. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/presidential-elections/pre2019/ PRE_2019_Hambantota_Final%20District%20Result.pdf
11. <https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/parliamentary-elections/ HambantotaV2.pdf>
12. <https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/parliamentary-elections/Kurun egalaV2.pdf>
13. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/presidential-elections/pre2019/ PRE_2019_Kurunegala_Final%20District%20Result.pdf
14. <https://www.newsfirst.lk/2019/10/09/slpp-presidential-candidate-gotabaya-rajapaksas-inaugural-rally-at-anuradhapura/>
15. <https://foreignpolicy.com/2019/11/19/sri-lanka-new-strongman-president-gotabaya-rajapaksa-election/>
16. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/presidential-elections/pre2019/ PRE_2019_Anuradhapura_Final%20District%20Result.pdf
17. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/presidential-elections/pre2019/ PRE_2019_Gampaha_Final%20District%20Result.pdf
18. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/parliamentary-elections/ Gampaha_Negombo.pdf
19. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/presidential-elections/ pre2019/PRE_2019_Gampaha_Final%20District%20Result.pdf
20. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/parliamentary-elections/ Gampaha_Negombo.pdf
21. 1994 ஆம் ஆண்டில் இருந்து ரணில் விக்கிரமசிங்க கொழும்பு மத்தியில் இருந்து போட்டியிட்டுள்ளார்.
22. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/presidential-elections/ pre2019/ PRE_2019_Colombo_Final%20District%20Result.pdf
23. Ibid
24. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/parliamentary-elections/ Colombo_ColCentral.pdf

25. https://elections.gov.lk/web/wp-content/uploads/election-results/parliamentary-elections/Colombo_Borella.pdf
26. இந்தக் கருத்துக்கள் கட்சியின் 1970, 1994, 2001, 2005 மற்றும் 2019 தேர்தல் விஞ்ஞானங்களில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருந்தன.
27. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி இ http://www.unp.lk/about_party.html (2022 நவம்பர் 8 ஆந் திகதியன்று அணுகப்பட்டது.)
28. இந்த நேரத்தில் மைத்திரிபால சிறிசேன தலைமையிலான எதிர்க்கட்சி பலவீனமடைந்திருந்ததுடன் மஹிந்த ராஜபக்ஷவினாலும் அவரின் குடும்பத்தினாலும் வழிகாட்டப்பட்ட அரசியல் கட்சியினால் அவர்களின் சித்தாந்தத்தின் காரணமாக வாக்கு வங்கியினைக் கவரக்கூடியதாக இருந்தது. SLFP உடன் இருந்த அனேகமாக அனைத்துக் கட்சிகளும் 2020 பொதுத் தேர்தல்களில் SLPP உடன் இணைந்ததுடன் SLFP உம் SLPP உடன் இணைந்துகொண்டது.
29. எப்பாவலவைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயி 2022 செப்டெம்பர் 16 இல் நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
30. வனாத்தமுல்லையச் சேர்ந்த ஒரு பெண் 2022 செப்டெம்பர் 03 இல் நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
31. குருணாகலைச் சேர்ந்த அரசாங்க ஊழியர் 2022 ஆகஸ்ட் 02 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
32. கூரியவெவவைச் சேர்ந்த சிறு வியாபார உரிமையாளர் ஒருவர் 2022 ஆகஸ்ட் 09 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
33. குருணாகலைச் சேர்ந்த ஓய்வுபெற்ற பாடசாலை அதிபர் 2022 ஆகஸ்ட் 03 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
34. நீர்கொழும்பு முன்னக்கரையச் சேர்ந்த ஒரு பெண் - 2022 ஆகஸ்ட் 26 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
35. கூரியவெவவைச் சேர்ந்த நபர் - 2022 ஆகஸ்ட் 02 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
36. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த மீனவர் ஒருவர் - 2022 ஆகஸ்ட் 25 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
37. அம்பாந்தோட்டையைச் சேர்ந்த ஒரு நபர் - 2022 ஆகஸ்ட் 09 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
38. கொழும்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் - 2022 ஆகஸ்ட் 18 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
39. சஹஸ்புரவைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் - 2022 செப்டெம்பர் 03 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
40. அநுராதபுரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயி - 2022 ஆகஸ்ட் 18 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
41. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் - 2022 ஆகஸ்ட் 22 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
42. அநுராதபுரத்தைச் சேர்ந்த ஓய்வுபெற்ற இராணுவ அதிகாரி - 2022 ஆகஸ்ட் 16 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.

43. எப்பாவலையைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயத் தலைவர் - 2022 ஆகஸ்ட் 17 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
44. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த படகு தயாரிப்பவர் - 2022 ஆகஸ்ட் 25 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
45. அம்பாந்தோட்டையைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயி - 2022 ஆகஸ்ட் 09 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
46. பொலனறுவையைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் - 2022 ஆகஸ்ட் 06 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
47. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த சுயதொழில் புரியும் பெண் ஒருவர் - 2022 ஆகஸ்ட் 25 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
48. சஹஸ்புரத்தைச் சேர்ந்த ஓர் இளைஞர் - 2022 செப்டெம்பர் 15 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
49. அநுராதபுரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் - 2022 ஆகஸ்ட் 04 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
50. ஹிங்குராகொட்டையைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் - 2022 செப்டெம்பர் 06 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
51. அம்பாந்தோட்டையைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயி - 2022 ஆகஸ்ட் 08 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
52. பொரளையைச் சேர்ந்த ஓர் ஆண் - 2022 செப்டெம்பர் 18 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
53. அநுராதபுரத்தைச் சேர்ந்த ஓர் ஆண் - 2022 ஆகஸ்ட் 16 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
54. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் - 2022 ஆகஸ்ட் 26 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
55. வனாத்தமுல்லையச் சேர்ந்த ஓர் இளம் பெண் - 2022 செப்டெம்பரில் நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
56. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த ஓர் உள்ளூராட்சி உறுப்பினர் - 2022 ஆகஸ்ட் 26 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
57. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த ஓர் ஆண் - 2022 ஆகஸ்ட் 25 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
58. குருணாகலையைச் சேர்ந்த ஓர் ஆண் - 2022 ஆகஸ்ட் 03 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
59. அநுராதபுரத்தைச் சேர்ந்த ஓர் ஆண் - 2022 ஆகஸ்ட் 17 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
60. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த ஓர் உள்ளூராட்சி உறுப்பினர் - 2022 ஆகஸ்ட் 26 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.

61. நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த மீனவர் - 2022 ஆகஸ்ட் 25 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
62. பொலனறுவையைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் - 2022 செப்டெம்பர் 06 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
63. கூரியவேவையைச் சேர்ந்த இளைஞர் - 2022 ஆகஸ்ட் 10 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
64. அம்பாந்தோட்டையைச் சேர்ந்த ஒரு தச்சர் - 2022 ஆகஸ்ட் 09 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.
65. பொலனறுவையைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயி - 2022 செப்டெம்பர் 06 ஆம் திகதி நேர்காணல் நடத்தப்பட்டது.

ஒரு பொது மன்றிலே எமது மக்கள்
அவர்களின் கைகளை
உயர்த்துவதற்குக் கூடத்
தயங்குகின்றனர். கிராமக் கூட்டத்தின்
கூட்ட அறிக்கையினை
நிறைவேற்றுவதற்குக் கைகளை
உயர்த்துமாறு நாம் மக்களைக்
கேட்டால் கூட 100 பேர் இருக்கும்
சபையில் 2 அல்லது 3 பேரே
அவர்களின் கைகளை
உயர்த்துவார்கள். பின்னர் யாராவது
கிணங்காமல் இருக்கின்றார்களா என
நாம் கேட்போம். கிணங்கவில்லை
என்றும் யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள்.
கிணக்கமின்மை கில்லாத
காரணத்தினால் எல்லோரும்
கிணங்குகின்றார்கள் என நாம்
நினைத்து கூட்ட அறிக்கையினை
ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இவ்வாறான
மக்கள் அரசியலில் முனைப்பாக
ஈடுபடுவார்கள் என நீங்கள்
நினைக்கின்றீர்களா? அவர்கள்
தங்களின் பாராம்பரியக் கட்சிக்கு
வெளியே வாக்குப் போட மாட்டார்கள்.

நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்த ஓர்
உள்ளூராட்சி உறுப்பினர்

ISBN 978-624-5545-19-3

9 786245 545193